

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 23.1.2008
COM(2008) 19 végleges

2008/0016 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról

(előterjesztő: a Bizottság)

{COM(2008) 30 végleges}
{SEC(2008) 57}
{SEC(2008) 85}

Indokolás

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokolása és célkitűzései

A Közösség már régen felismerte a megújuló energia további támogatásának szükségességét, mivel ennek kiaknázása – az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével – hozzájárul az éghajlatváltozás enyhítéséhez és a fenntartható fejlődéshez, az ellátásbiztonsághoz, a munkahelyeket és gazdasági növekedést teremtő tudásalapú ipar fejlődéséhez, a versenyképességhez, valamint a regionális és vidékfejlesztéséhez.

Az irányelvjavaslat célja, hogy az energiafogyasztásban a megújuló energiaforrások részarányára 20%-os kötelező általános célkitűzést, a közlekedésben a bioüzemanyagok részarányára egy minden tagállam által elérendő 10%-os kötelező minimum-célkitűzést, valamint az EU 20%-os célkitűzésével összhangban kötelező nemzeti célkitűzéseket állapítson meg 2020-ra.

Az Európai Tanács 2006. márciusi felhívására (7775/1/06 REV10 tanácsi dokumentum) válaszolva a Bizottság 2007. január 10-én bemutatta az európai energiapolitika stratégiai felülvizsgálatáról szóló javaslatcsomagját. E felülvizsgálati csomag részeként a megújulóenergia-útiterv [COM(2006) 848] a megújuló energiaforrások uniós szerepéről hosszú távú jövőképet vázolt fel. Az útiterv javasolta, hogy az Európai Unió a megújuló energiának az energiafogyasztásban 2020-ig elérendő részarányára 20%-os kötelező célkitűzést, és a megújuló energiának a közlekedésben felhasznált benzin és dízelüzemanyaghoz képesti részarányára 10%-os kötelező célkitűzést állapítson meg.

Az Európai Parlament az éghajlatváltozásról szóló állásfoglalásában (2007. február 14.) megjegyezte, hogy az energiapolitika az EU éghajlatváltozással kapcsolatos globális stratégiájának kulcsfontosságú eleme, amelyben a megújuló energiaforrások és az energiahatékony technológiák fontos szerepet játszanak. A Parlament mint megfelelő kiindulási alapot támogatta a kötelező célkitűzésre irányuló bizottsági javaslatot, amely a megújuló energia szintjét 2020-ig az EU energiahordozó-összetételében 20%-ra emelné, és úgy vélte, hogy ezt a célkitűzést az EU energiahordozó-összetételében 25%-ra kell emelni. Továbbá az Európai Parlament az európai megújulóenergia-útitervről szóló állásfoglalásában (2007. szeptember 25.) felhívta a Bizottságot, hogy 2007 végéig nyújtson be a megújuló energiák jogi keretéről szóló javaslatot, és emlékeztetett a megújuló energiaforrások uniós és tagállami szintű részesedését illető célkitűzések meghatározásának fontosságára.

A 2007 márciusában Brüsszelben tartott Európai Tanács (7224/07 tanácsi dokumentum) újra megerősítette a Közösség hosszú távú elkötelezettségét a megújuló energiáknak 2010 után az EU teljes területén való fejlesztésére vonatkozóan, és felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot egy új, átfogó, a megújuló energiaforrások használatáról szóló irányelvre. A javaslatnak tartalmaznia kell a megújuló energia összarányára és a bioüzemanyagoknak az egyes tagállamokban a közlekedésben képviselt részarányára vonatkozó jogilag kötelező erejű célkitűzéseket.

- **Általános háttér**

Az EU és a világ válaszüthoz ért az energia jövőjét illetően. A főleg a fosszilis energia használata során keletkező, emberi eredetű üvegházhatású gázokból eredő éghajlatváltozás támasztotta kihívásokat hatékonyan és sürgősen kezelni kell. A legújabb tanulmányok hozzájárultak a probléma és következményei fokozott tudatosításához és megismeréséhez, és hangsúlyozták a határozott és azonnali cselekvés szükségességét. Mivel az energiatermelés és -felhasználás az üvegházhatást okozó gázkibocsátás elsődleges forrása, ezért integrált megközelítésre van szükség az éghajlatváltozási és energiapolitika terén. Az Európai Uniónak az energiabehozattal való növekvő függése fenyegeti energiaellátásának biztonságát és magasabb árakat jelent. Ezzel szemben az energiahatékonyságba, a megújuló energiába és az új technológiákba való beruházás növelése messzesemenő előnyökkel jár, és hozzájárul az EU gazdasági növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos stratégiájának megvalósításához.

Az éghajlatváltozás következményei, a fosszilis üzemanyagoktól való fokozódó függőség és az emelkedő energiaárak még sürgetőbbé teszik, hogy az EU egy olyan átfogó és ambiciózus energiapolitikát alakítson ki, amely ötvözi az európai és tagállami szintű fellépést. Az energiapolitika e rendszerében a megújulóenergia-ágazat kitűnik azzal, hogy képes csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását és a szennyezést, ki tudja használni a helyi és a decentralizált energiaforrásokat és ösztönzőleg hat a világszínvonalú csúcstechnológiai iparágakra.

A megújuló energiaforrások nagy mértékben a helyi adottságokon alapulnak, ezért nem függenek a hagyományos energiahordozók jövőbeni rendelkezésre állásától, és túlnyomóan decentralizált jellegük miatt gazdaságainkat kevésbé teszik ki az energiaellátás ingadozásainak. Következésképpen a jövő fenntartható energiájának kulcsfontosságú elemét alkotják.

Ahhoz, hogy a megújuló energiaforrások az ugródeszka szerepét tölthessék be az ellátásbiztonság növelésére és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló kettős célkitűzés elérése során, meg kell változtatni a megújuló energiaforrások uniós támogatásának módját. Meg kell erősíteni és ki kell terjeszteni a jelenlegi uniós szabályozási keretet. Fontos biztosítani, hogy valamennyi tagállam megtegye azokat az intézkedéseket, amelyek az energiahordozó-összetételükben a megújuló energiák által képviselt részarány növeléséhez szükségesek.

A megújuló energiának az Európai Unióban való támogatásáról és használatáról szóló új jogszabályi keret az üzleti világ számára biztosítani fogja azt a hosszú távú stabilitást, amelyre a megújuló energiaágazatban az ésszerű beruházási döntések meghozatalához szüksége van, és ezzel az Európai Uniót egy tisztább, biztonságosabb és versenyképesebb energiaellátási jövőhöz vezető pályára állítja.

- **Hatályos rendelkezések a javaslat által tárgyalt területen**

Az Európai Parlament és a Tanács 2001/77/EK irányelve (2001. szeptember 27.) a belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról (HL L 283., 2001.10.27.): az irányelv a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiának a Közösség összes villamosenergia-fogyasztásában 2010-re betöltendő részarányára 21%-os céllelőirányzatot állapít meg. Az irányelv minden egyes tagállam részére meghatározza a nemzeti céllelőirányzatot, bátorítja a nemzeti támogatási programok használatát, az adminisztratív korlátok felszámolását és a távvezeték-hálózat integrációját, illetve kötelezettséget állapít meg, hogy a megújuló energia termelői részére – kérelmekre – származási garanciát állítsanak ki. A jelenlegi politikák és erőfeszítések mellett 2010-re a megújuló energiák 19%-os részarányának elérése várható a célul kitűzött 21%-os arány helyett.

Az Európai Parlament és a Tanács 2003/30/EK irányelve (2003. május 8.) a közlekedési ágazatban a bioüzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról (HL L 123., 2003.5.17.): Az irányelv a bioüzemanyagoknak a forgalomba hozott közlekedési célú benzin- és dízel 5,75%-os részarányára vonatkozó 2010. december 31-ig elérendő célkitűzést állapít meg. A tagállamok kötelesek voltak – egy 2%-os vonatkoztatási érték alapul vételével – 2005-re céllelőirányzatokat megállapítani. E köztes céllelőirányzat nem valósult meg. A bioüzemanyagok a közlekedési célú üzemanyagok 1%-át tették ki 2005-ben. A Bizottság az előrehaladás értékelése során arra a következtetésre jutott, hogy a 2010-es célkitűzés valószínűleg nem fog megvalósulni; a várakozás szerint a részarány mintegy 4,2% lesz.

A korábbi 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelvek az új irányelv rendelkezéseit átfedő rendelkezései az átültetés pillanatában hatályukat veszítik, azok a rendelkezések, amelyek a 2010-es célkitűzésekre és a jelentéstételre vonatkoznak 2011. december 31-ig hatályban maradnak.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

A javaslat összhangban van az EU éghajlatváltozás elleni küzdelemre, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, a fenntartható fejlődés megvalósítására, a biztonságos energiaellátás biztosítására és a lisszaboni stratégia végrehajtására irányuló politikáival.

A javaslat különösen annak a jogszabálycsomagnak alkotja részét, amely minden tagállam részére az üvegházhatású gázokkal és a megújuló energiával kapcsolatos kötelezettségeket állapít meg. A Bizottság által javasolt csomag ezen, a 2020-ra megújulóenergia-célkitűzéseket megállapító irányelven kívül tartalmazni fog egy, a nemzeti üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó célkitűzéseket aktualizáló rendeletet és egy az EU kibocsátás-kereskedelmét javító és kiterjesztő irányelvet. (EU ETS). Az üvegházhatású gázok csökkentésére irányuló célkitűzések megállapítása, a kibocsátás-kereskedelmi rendszer és a megújulóenergia-célkitűzések közötti összefüggés világos. A Bizottság szerint e különböző elemek egymást kiegészítik. Az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszere elő fogja segíteni a megújuló energiák növekedését; a megújulóenergia-irányelv megteremti a feltételeket ahhoz, hogy a megújuló energia kulcsszerepet játsszon az üvegházhatású gázok csökkentésére irányuló célkitűzések elérésében.

A Közösség külső energiapolitikája egységes fellépést biztosít az EU számára, ezzel is támogatva energetikai partnereivel való kapcsolatának elmélyítését annak érdekében, hogy tovább diverzifikálódjanak az ellátási források és útvonalak, erősödjön a partnerség és az együttműködés és központi szerepet kapjon az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése, a megújuló források és az energiahatékonyság növelése. A harmadik országok számára is lehetővé kell tenni, hogy részesüljenek a megújuló források Európai Unióbeli támogatásából azáltal, hogy a fenntarthatósági követelményeknek megfelelő bioüzemanyagokkal és más folyékony bio-energiahordozókkal látják el az EU-t vagy – a szomszédos országok esetében – megújuló forrásokból előállított villamos energiát szolgáltatnak. Míg elvileg a megújuló energia behozatalára és kivitelére nem alkalmazható kereskedelmi korlátozás, a Közösségnek biztosítania kell, hogy a megújuló energia minden termelője azonos versenyfeltételekben részesül a Közösségen belül és kívül. Ez a javaslat a tagállamok és az ipar számára nagyratörő célok megvalósítását írja elő, ezért foglalkoznia kell a harmadik országok jogi keretének kérdésével.

A megújuló energiaforrások piacának és technológiáinak fejlődése egyértelműen kedvező hatást gyakorol az energiaellátás biztonságára, a regionális és helyi fejlesztési lehetőségekre, a vidékfejlesztésre, az exportlehetőségekre, a társadalmi kohézióra és a foglalkoztatási lehetőségekre, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra, valamint a független energiatermelőkre.

Ez a javaslat szintén összhangban van az európai stratégiai energiatechnológiai tervvel [COM(2007) 723], amely hangsúlyozza, hogy a következő generációs megújuló energiatechnológiákat a piaci versenyképesség szintjére kell eljuttatni. Ezenkívül az információs és kommunikációs technológiák további segítséget fognak nyújtani a megújuló energiáknak az európai villamosenergia-ellátás és -elosztás rendszerébe való integrálásához.

2. AZ ÉRDEKELT FEKKEL FOLYATOTT KONZULTÁCIÓ ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

• Konzultáció az érdekelt felekkel

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és a válaszadók általános bemutatása

A megújulóenergia-úttervben tárgyalt főbb kérdéseket a energiaügyi zöld könyvről és az energiapolitika stratégiai felülvizsgálatáról szóló nyilvános konzultáció során vitatták meg 2006. március és szeptember között. 2007 folyamán további konzultációkra került sor többek között a tagállamokkal, polgárokkal, érdekképviselői csoportokkal, civil társadalmi szervezetekkel, nem kormányzati szervezetekkel és fogyasztói szervezetekkel.

A jogalkotási javaslat kidolgozására alapos hatásvizsgálat elvégzését követően került sor, amelynek során az érdekelt felekkel széleskörű konzultációt folytattak: a Bizottság az érdekelt felekkel számos találkozót tartott a javaslat olyan kulcskérdéseiről mint a megújuló energia használatának fejlődése előtt álló akadályok, a bioüzemanyagok fenntarthatósága és a megújuló energiára vonatkozó a nemzeti célkitűzések teljesítésében a rugalmasságot biztosító eszközök. A nyilvános konzultáció négy (internetes) fordulójára került sor – az energiaügyi zöld könyvről szólón kívül (2006. március-szeptember) – a bioüzemanyag-politika felülvizsgálatáról, a megújuló energiákon alapuló fűtésről és hűtésről, az adminisztratív akadályokról és a bioüzemanyagok fenntarthatóságáról.

1. A bioüzemanyag-irányelv felülvizsgálatáról szóló nyilvános konzultáció (2006. április-július),
2. A megújuló energiákkal való fűtés és hűtés támogatásáról szóló nyilvános konzultáció (2006. augusztus-október),
3. A villamosenergia-ágazatban a megújuló források fejlődése előtt álló adminisztratív akadályokról szóló nyilvános konzultáció (2007. március-április),
4. A megújuló energia támogatásáról szóló új jogszabályozás bioüzemanyagokkal kapcsolatos kérdéseiről szóló nyilvános konzultáció (2007. április-június).

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

A határozottabb megújulóenergia-politika széles körű támogatást kapott, különösen a megújuló energia részarányára vonatkozó hosszabb távú célkitűzést illetően, amellyel kapcsolatban a 2020-as 20%-tól a 2040/50-es 50%-ig vagy annál tovább terjedő indítványok születtek. A kötelező célkitűzések használatát széles körben támogatták, éppúgy mint a külső költségek internalizálását.

A megújuló energiaforrásokkal való fűtés és hűtés növelésének kedvező hatásai – amint azt számos hozzászóló megjegyezte – elsősorban a helyi foglalkoztatás támogatásához, a kis- és középvállalkozások lehetőségeihez, a regionális és vidékfejlesztéshez, a gazdasági fejlődés ösztönzéséhez és az európai ipar globális vezető szerepének erősítéséhez kapcsolódnak. Az éghajlatváltozás elleni fellépést és az EU energiaellátásának biztosítását szintén a kedvező hatások között említették. A hozzászólók szerint a kedvezőtlen következmények főleg a biomassza-forrásokra gyakorolt nyomással kapcsolatosak, hiszen ezeknek nem energiaipari célú felhasználása is van, és további kiaknázásuk hiányhelyzetek, illetve nemkívánatos környezeti hatások előidézéséhez vezethet.

Az irányelv bioüzemanyagokkal kapcsolatos kérdései képezték a témára vonatkozó nyilvános konzultáció utolsó fordulójának tárgyát. A konzultációra bocsátott javaslat három fenntarthatósági kritériumot vetett fel: a) a nagy szénkészletekkel rendelkező földet nem szabad bioüzemanyag-termelésre fordítani, b) a nagy biodiverzitás-értékű földet nem szabad bioüzemanyag-termelésre fordítani, c) a bioüzemanyagoknak el kell érniük az üvegházhatásúgáz-megtakarítás egy minimum szintjét (a földhasználatból eredő szénkészlet-vesztéseket a számítás során nem vennék figyelembe). A válaszadók általában támogatták az ilyen kritériumokat, és sokan a rendszer további megerősítését javasolták.

• **A szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Az érintett tudományos/szakértői területek

Több elemzés és tanulmány készült – többek között külső szakértők bevonásával – annak a kérdésnek a megválaszolására, hogy vajon az EU fogadjon-e el számszerűsített célkitűzéseket, és ha igen milyen mennyiségre és milyen formában.

Használt módszer

A modellezés során a PRIMES és Green-X modelleket felhasználó különböző forgatókönyveket dolgoztak ki a 27 tagú unióra.

Megkérdezett fő szervezetek/szakértők

Számos tanulmányt készítettek és használtak fel a javaslat különféle elemeinek kidolgozásához. Ezek közé tartozik a FORRES 2020 jelentés: „Elemzés az EU megújuló energia forrásainak alakulásáról 2020-ig” 2005. április, Az OPTRES jelentés: „A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia fejlődése előtt álló akadályok elemzése az Európai Unió 25 tagállamában, 2006. május, A RE-GO projekt „A megújuló energia származási garanciájáról: végrehajtás, kölcsönhatás és felhasználás”, Európai Bizottság, a szerződés száma: 4.1030/C/02-025/2002, „Európai szabvány az villamos energia nyomon követésére” című E-TRACK projekt, Európai Bizottság, a szerződés száma: EIE/04/141/S07.38594, „A megújuló energiaforrások és rendszerek támogatása és növekedése” című PROGRESS projekt, Európai Bizottság, a szerződés száma: TREN/D1/42-2005/S07.56988, és az MVV Consulting jelentése, 2007. június: „Hűtés és fűtés megújuló energiákkal: a nemzeti politikák és adminisztratív akadályok költsége”. A bioüzemanyag célkitűzéseknek az élelmiszer-árakra gyakorolt hatásáról a Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung (ZEW) készített tanulmányt (2007): „Az EU kiotói célkitűzéseinek teljesítésére szolgáló kibocsátáskereskedelem és technológiai fejlesztés versenyképességi hatásai”, 2007.

A szakértői tanácsok nyilvánosan hozzáférhetővé tételére felhasznált eszközök

A legtöbb tanulmányt közzétették, illetve hozzáférhető az Európa honlapon, beleértve „A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatása előtt álló adminisztratív és vezetékhez jutási akadályok” című, EIE/04/073/S07.38567 szerződésszámú OPTRES projektet (www.optres.fhg.de), amelyet a következő internetes címen tettek közzé:

http://ec.europa.eu/energy/res/consultation/admin_barriers_en.htm.

Az MVV Consulting „Hűtés és fűtés megújuló energiákkal: a nemzeti politikák és adminisztratív akadályok költsége” című jelentése hozzáférhető a következő címen:

http://ec.europa.eu/energy/res/sectors/heat_from_res_en.htm.

• **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat az alább bemutatott kapcsolódó lehetőségeket vizsgálja:

- Milyen egységekben legyenek a megújulóenergia-célkitűzések kifejezve? A hatásvizsgálat összehasonlítja a célkitűzések kifejezésének elsődleges és végső energiafogyasztásban való kifejezésének lehetőségét, és ez utóbbi javára dönt, mivel az nem tesz megkülönböztetést a megújuló energia különböző fajtái között, míg az elsődleges energiafogyasztásban való elszámolás nagyobb súlyt ad a hő- és atomenergiának, ezáltal az ilyen energiaforrásokban való növekedés minden adott megújulóenergia-résarány elérését megnehezítené.

- Hogyan osszák meg a 20%-os kötelezettségvállalást a tagállamok között? Különböző módszereket értékelték, így modellezték minden egyes tagállam forráslehetőségeit és erre az összes tagállamra érvényes átalányemelést alkalmaztak, az eredményeket pedig a bruttó nemzeti termék (GDP) szerint súlyozták a méltányosság és a kohézió jegyében. A végső következtetés szerint a GDP-hez igazított átalányemelést alkalmazó megközelítés a legmegfelelőbb, mivel egyszerű, közös és méltányos emelést eredményez minden tagállam esetében. A GDP szerinti súlyozás esetében az eredmény arányos a különböző tagállamok gazdasági erejével, és amikor a megújuló energiák fejlesztésében elért kezdeti sikerek számbavételére kiigazítást alkalmaznak, az eredmény tükrözi azt a vezető szerepet, amelyet az „úttörők” játszottak a megújuló energia Európában való fejlesztésében és kifejezi továbbá az egyes tagállamokban a megújuló energiák 2020. évi részarányára megállapított felső határt.
- Hogyan lehet a megújuló energiaforrások határokon átnyúló szállítását úgy javítani (a származási garanciák használatán keresztül), hogy az segítse a tagállamokat kötelezettségvállalásaik teljesítésében, beleértve annak lehetőségét, hogy az egyik tagállamban fogyasztott energia egy másik tagállam célkitűzésébe számít bele? Megvizsgálták a villamosenergia-ágazatban már alkalmazott származási garanciák szabványosításának lehetőségeit az alkalmazási körnek a villamosenergia-ágazaton túli kiterjeszhetőségével együtt, valamint a származási garancia átruházhatóságának különféle fokozatait. Az indítványok szerint a származási garancia rendszere lényegesen tökéletesíthető és szabványosítható, és alkalmazási körét ki lehetne terjeszteni a nagy méretekben történő fűtésre és hűtésre.
- Melyek a megújuló energia fejlődése előtt álló elhárítható adminisztratív és piaci jellegű akadályok? Egy sor tervezési szabályt, igazgatási eljárást és piaci tájékoztatási hiányosságot vizsgáltak meg, és ezek elhárítására követelményeket vagy ajánlásokat fogalmaztak meg (így például az egymegállós ellenőrzés bevezetése, a díjak arányosságáról való gondoskodás, a tanúsítványok kölcsönös elismerésének biztosítása, tervezési határidők kitűzése, a közvélemény és a szakmai körök szélesebb körű tájékoztatása és az új épületek megújulóenergia-fogyasztási minimumszintjeinek megszabása).
- Milyen szempontokat és felügyeleti módszereket lehet alkalmazni a bioüzemanyagok fenntarthatósági rendszerének kidolgozására? A lehetőségek széles körét vizsgálták meg, és javasolták, hogy a rendszer tartalmazzon az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésével kapcsolatos minimális teljesítményszinteket, biológiai sokféleségi kritériumokat és a nyersanyag-készletet diverzifikáló alapanyagok, így a második generációs bioüzemanyagok termelésében felhasznált lignocellulóz anyagok használatának jutalmazását. Az igazolást/hitelesítést (a többnemzetiségű tanúsítási rendszerek bátorítása mellett) a tagállamokra kell hagyni, a kritériumoknak való meg nem felelés büntetésére szolgáló rendszernek az egységes piac egész területén egységesnek kell lennie, és tartalmaznia kell az adókedvezményre jogosultak köréből való kizárást, az ilyen bioüzemanyagok kizárását a bioüzemanyag-kötelezettségek és nemzeti célkitűzések teljesítésének számítása során. Végül ahhoz, hogy a fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagokat azonosítani és piaci előnyhöz juttatással jutalmazni lehessen, a bioüzemanyagokat ténylegesen nyomon kell követni, ami szükségessé teszi azok fizikai megjelölését.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

A javasolt irányelv lefekteti azokat az elveket, amelyek szerint a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a megújuló energia az EU végső energiafogyasztásában 2020-ig elérje a legalább 20%-os részarányt, és megállapítja az egyes tagállamok átfogó nemzeti célkitűzését.

Az irányelv a megújuló energia három ágazatát érinti: villamos energia, fűtés és hűtés, és közlekedés. Az irányelv alapvető megközelítése szerint a tagállamok megtartják mérlegelési jogkörüket a nemzeti célkitűzés elérésére alkalmazott ágazati összetételt illetően. Mindazonáltal a javaslat szerint minden egyes tagállam a megújuló energia legalább 10%-os részarányát (főleg bioüzemanyagokból) a közlekedési ágazatban teljesíti 2020-ig. Ennek okai a következők: (1) A gazdaság összes ágazata közül a közlekedési ágazatban emelkedik a leggyorsabban az üvegházhatású gázok kibocsátása. (2) A bioüzemanyagok megoldást jelentenek a közlekedési ágazat ásványolaj függőségére, amely az EU-ban jelentkező energiaellátási bizonytalanság egyik legkritikusabb vonatkozása. (3) A bioüzemanyagok termelése jelenleg költségesebb mint a megújuló energiák egyéb formáié, aminek következtében külön követelmény hiányában aligha fejlődnének.

A bioüzemanyagok és más folyékony bio-energiahordozók részére az irányelv egy külön rendszert állít fel, amely garantálja a politika környezetvédelmi fenntarthatóságát, többek között biztosítva azt, hogy a célkitűzésbe beszámított bioüzemanyagok elérjék az üvegházhatású gázok megtakarításának egy minimális szintjét.

- **Jogalap**

A Bizottság a javaslatot az EK-Szerződés 175. cikkének (1) bekezdése, összefüggésben a 95. cikkével alapján terjeszti be. Habár az egységes jogalap megfelelőbb, a kettős jogalap elismerten helyes akkor, ha az intézkedés rendelkezései az EK-Szerződés különböző részeire támaszkodnak. Mindkét jogalap az együttdöntési eljárás használatát kívánja meg.

A javaslat legnagyobb része az EK-Szerződés 175. cikke (1) bekezdésének (környezetvédelem) hatálya alá tartozik. Ez a cikk felhatalmazza a Közösséget, hogy fellépjen a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása, az emberi egészség védelme, és a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása érdekében. Az irányelv ezeket a célokat követi.

Mindazonáltal a javaslat 15., 16. és 17. cikke a tagállamokra jogi kötelezettségeket ró a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók fenntarthatóságát illetően. Miközben maguk a fenntarthatósági kritériumok nyilvánvalóan a környezetvédelem célját szolgálják, az irányelv megakadályozza azt is, hogy a tagállamok bizonyos, a bioüzemanyagok, illetve nyersanyagok kereskedelmét esetleg hátráltató intézkedéseket fogadjanak el. Az irányelv tehát a bioüzemanyag-fenntarthatóság kritériumainak teljes harmonizálására törekszik, hogy biztosítsa, a tagállamok egyedileg nem fogadnak el olyan kritériumokat, amelyek a köztük megvalósuló kereskedelem akadályát képezhetik. E szempontot illetően tehát az irányelv elsődleges céljának a belső piac tekinthető. Ezt az értékelést nem változtatja meg, hogy a környezetvédelem is fontos cél, hiszen az EK-Szerződés 95. cikkének (3) bekezdése kifejezetten rendelkezik arról, hogy a környezetvédelem magas szintű védelmére kell törekedni a belső piac megvalósítására irányuló intézkedésekben. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy a bioüzemanyag-

fenntarthatóság harmonizált szabályairól szóló rendelkezések az EK-Szerződés 95. cikkének (belső piac) hatálya alá tartoznak.

Általában a megújuló energia a hagyományos energia közeli helyettesítője és szolgáltatása ugyanazon az infrastruktúrán és logisztikai rendszeren keresztül történik. Minden tagállam használ már megújuló energiát és mind eldöntötte már, hogy részarányát növelni fogja. Ezen okoknál fogva a javaslat nem fogja jelentős mértékben érinteni a tagállamok különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásuk általános szerkezetét, tehát nem tartozik az EK-Szerződés 175. cikke (2) bekezdésének hatálya alá.

- **A szubszidiaritás elve**

Amennyiben a javaslat nem tartozik a Közösség kizárólagos hatáskörébe, alkalmazni kell a szubszidiaritás elvét.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a következő okok miatt:

A megújuló energiaforrások uniós támogatásával kapcsolatos tapasztalat világosan mutatja, hogy előrelépés csak attól kezdve mutatkozik, amikor az Európai Unió egy megadott határidőig teljesítendő célkitűzéseket kitűző jogalkotási eszközt fogad el. Ez történt a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló 2001/77/EK irányelv és a bioüzemanyagok használatának előmozdításáról szóló 2003/30/EK irányelv esetében. Nincs olyan jogi keret, amely támogatná a megújuló energiaforrások elterjedését a hűtési és fűtési ágazatban. A megújuló energia fejlődése ebben az ágazatban szinte teljesen megrekedt.

Az Európai Tanács úgy döntött, hogy az Európai Uniónak együttesen a megújuló energiaforrások 20%-os részarányát kell elérnie a végső energiafogyasztásban 2020-ig az ellátásbiztonság, a környezetvédelem és a megújulóenergia-ágazat versenyképessége miatti okokból, mert több szektorban jelenleg világszerte.

Ha a cselekvést a tagállamok kezében hagynánk, e részarány megvalósítása veszélybe kerülne, és nem valósulna meg a 20%-os átfogó célkitűzés eléréséhez szükséges erőfeszítések méltányos megosztása. Ezenkívül ha a cselekvés teljesen a tagállamok kezében maradna, az elérendő célokat és a célok felé vezető útvonalat illetően befektetői bizonytalanság alakulna ki.

A célkitűzéseken túlmenően az irányelv foglalkozik a megújuló energia fejlesztési támogatási eszközeivel, így az adminisztratív eljárásokkal, tervezéssel, építéssel, tájékoztatással és képzéssel. A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia vonatkozásában az irányelv kitér a távvezeték-hálózat rendszerének kérdéseire, így a távvezeték-hálózathoz való hozzáférésre, és kifejti a származási garanciák szerepét. Ezek az intézkedések a 2001/77/EK irányelv és az épületek energiateljesítményéről szóló 2002/91/EK irányelv hatályos rendelkezéseire épülnek, és a megújuló energia termelőinek és fogyasztóinak érdekében a Közösségben mindenütt azonos megközelítést biztosítanak. A megújuló energiaforrások támogatását ilyen eszközökkel szolgáló közösségi megközelítés arányos, mert a kitűzött cél nagyságrendje olyan összehangolt fellépést igényel, amely a legtöbb eredmény elérésével kecsegtető ágazatokra irányul.

A közösségi fellépés a bioüzemanyagok fenntarthatósága területén indokolt, mert elkerülhetővé teszi, hogy sokféle nemzeti rendszer alakuljon ki, amely akadályozhatná a Közösségbe irányuló és a Közösségen belüli kereskedelmet.

A javaslat alapján a tagállamok megtartják széles körű mérlegelési jogkörüket, hogy előnybe részesíthessék a megújulóenergia-ágazat fejlesztésének nemzeti adottságaikhoz és körülményeikhez legjobban illő módját, beleértve annak lehetőségét, hogy a megújuló energia fejlődését egy másik tagállamban támogassák.

A javaslat tehát megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Az arányosság elve és az eszköz megválasztása**

A javaslat az alábbi okok miatt megfelel az arányosság elvének:

Egy átfogó feladatot nem lehet átfogó, jogilag kötelező célkitűzésekben kifejezett kötelezettségvállalás nélkül teljesíteni. Az energiapolitikai problémák a Közösség egészére nézve jelentenek fenyegetést, ezért a választ ugyanazon a szinten kell megfogalmazni.

A választott eszköz a tagállamok által végrehajtandó irányelv. Az irányelv a megfelelő eszköz a megújuló energiaforrások támogatására, mivel világosan meghatározza az elérendő célt, ugyanakkor elegendő teret hagy a tagállamoknak a nemzeti körülményeikhez legjobban illő módon történő végrehajtásra. Az irányelv tovább megy, mint egy keretirányelv, mert pontosabb a célokat illetően, és részletesebben szól a meghozandó intézkedésekről.

Az irányelv megállapítja a megújuló energia részarányának az Európai Unió által 2020-ig elérendő 20%-os átfogó kötelező célkitűzését. Ezenkívül megállapítja a bioüzemanyagok 2020-as piaci részesedésére a minden tagállam által teljesítendő 10%-os kötelező minimális célkitűzést.

Egyebekben a tagállamok szabadon megválaszthatják azt a megújulóenergia-ágazatot, amely nemzeti helyzetüknek és adottságaiknak a legjobban megfelel, feltéve hogy együtt elérik a 20%-os célkitűzést.

A tagállamokra kirótt kötelezettségek mértéke tehát arányban van a célul kitűzött feladattal.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK

A javaslat nincs hatással a Közösség költségvetésére.

5. KIEGÉSZÍTŐ ADATOK

- **A jogszabályozás egyszerűsítése**

A javaslat rendelkezik a jogszabályozás egyszerűsítéséről.

Jelenleg két – a villamos energiáról és a bioüzemanyagokról szóló – irányelv szabályozza a megújuló energiaforrások területét. A harmadik ágazatról, azaz a fűtési és hűtési ágazatról eddig nem született európai szinten jogszabály. A 2020-as célkitűzés megállapítása és a megújulóenergia-ágazat felülvizsgálata alkalmat nyújt arra, hogy a Bizottság egyetlen, átfogó irányelvben mind a három megújulóenergia-ágazatra vonatkozó jogszabályt javasoljon. Ezzel lehetővé válik a különböző ágazatokban olyan elválaszthatatlanul összekapcsolt intézkedések bevezetése, amelyek választ adnak a mindegyiket érintő kérdésekre (pl. adminisztratív korlátok).

Az egységes irányelv és az egységes nemzeti cselekvési tervek arra fogják készíteni a tagállamokat, hogy az energiapolitikáról integráltabban, az erőfeszítések legjobb elosztására összpontosítva gondolkozzanak.

Jelenleg mindkét irányelv megköveteli a jelentéstételt. ezt a javasolt új irányelv szerint egyetlen jelentés váltja fel.

- **Hatályos jogszabályok hatályon kívül helyezése**

A javaslat elfogadása hatályos jogszabályok hatályon kívül helyezését eredményezi.

- **Felülvizsgálati/módosítási/megszüntetési záradék**

A javaslat több felülvizsgálati záradékot tartalmaz.

- **Átdolgozás**

A javaslat nem jár átdolgozással.

- **Megfelelési táblázat**

A tagállamok az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot kötelesek eljuttatni a Bizottsághoz.

- **Európai Gazdasági Térség (EGT)**

A javasolt jogi aktus EGT-vonatkozású ügyeket érint, ezért ki kell terjeszteni az Európai Gazdasági Térségre.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére és 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³,

a Szerződés⁴ 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

- (1) A megújuló forrásokból előállított energia felhasználásának növelése fontos részét képezi az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez, illetve az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozásról szóló keretegyezményéhez csatolt Kiotói Jegyzőkönyvben foglaltak, és a további, az üvegházhatású gázok 2012 utáni kibocsátását csökkentő európai és nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítéséhez szükséges intézkedéscsomagnak. Fontos szerepet játszik az energiaellátás biztonságának előmozdításában, a műszaki fejlődés támogatásában, foglalkoztatási lehetőségek biztosításában és a regionális fejlesztésben, különösen a vidéki területeken.
- (2) A bioüzemanyagok közlekedésben való nagyobb arányú használata az egyik leghatékonyabb eszköz, amellyel a Közösség mérsékelheti az egyik legkritikusabb ellátásbiztonsági problémáját jelentő ásványolaj-behozattól való függőségét, és befolyásolhatja a közlekedési célú üzemanyagok piacát.

---

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ HL C [...], [...], [...]. o.

⁴ HL C [...], [...], [...]. o.

- (3) A belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ és a közlekedési ágazatban a bio-üzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról szóló, 2003. május 8-i 2003/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ meghatározta a megújuló energiaforrások különböző fajtáit. A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 96/92/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ megállapította a villamosenergia-ágazatra általában vonatkozó fogalommeghatározásokat. Az állandóság és az egyértelműség érdekében helyes, ha ez az irányelv ugyanazokat a fogalommeghatározásokat alkalmazza.
- (4) A megújulóenergia-útiterv⁸ rámutatott, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia összarányára vonatkozó 20%-os célkitűzés és a közlekedésben használt megújuló energiára vonatkozó 10% -os célkitűzés megfelelő és megvalósítható feladat lenne, és a kötelező célkitűzéseket tartalmazó keretnek biztosítania kell az üzleti világ számára a megújulóenergia-ágazattal kapcsolatos ésszerű befektetési döntések meghozatalához szükséges hosszú távú kiszámíthatóságot.
- (5) A 2007 márciusában Brüsszelben tartott Európai Tanács újra megerősítette a Közösség elkötelezettségét a megújuló energiaforrások 2010 utáni, a Közösség egészében való fejlesztése iránt. Jóváhagyta a 20%-os kötelező célkitűzést a megújuló energiaforrásoknak a Közösség összes energiafogyasztásában való részarányára vonatkozóan, és a minden tagállam által költséghatékony módon bevezetendő és elérendő kötelező minimális célkitűzést a bioüzemanyagoknak a közlekedési benzin- és dízelüzemanyag legalább 10%-át kitevő részarányára vonatkozóan. Megállapította, hogy a bioüzemanyagokra vonatkozó kötelező jellegű célkitűzés helyes, feltéve hogy termelésük fenntartható, a második generációs bioüzemanyagok kereskedelmi forgalmazásra alkalmassá válnak, és a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 1998. október 13-i 98/70/EK európai parlamenti és tanács irányelvet⁹ a megfelelő arányokban való üzemanyag-keverés lehetővé tétele érdekében módosítják.
- (6) A kötelező célkitűzés fő célja a befektetői kiszámíthatóság biztosítása. Ezért nem helyénvaló a célkitűzés kötelező jellegéről szóló döntést elhalasztani addig, amíg egy jövőbeni esemény bekövetkezik. A Bizottság ezért a Tanács 2007. február 15-i ülésének jegyzőkönyvéhez csatolt nyilatkozatban megállapította, hogy véleménye szerint a célkitűzés kötelezővé tételével nem szabad addig várni, amíg a második generációs bioüzemanyagok kereskedelmi forgalmazásra alkalmassá válnak.

---

⁵ HL L 283., 2001.10.27., 33. o. A legutóbb a 2006/108/EK tanácsi irányelvvél (HL L 363., 2006.12.20., 414. o.) módosított irányelv.

⁶ HL L 123., 2003.5.17., 42. o.

⁷ HL L 176., 2003.7.15., 37. o.

⁸ COM(2006) 848.

⁹ HL L 350., 1998.12.28., 58. o. A legutóbb az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

- (7) Az Európai Parlament az európai megújulóenergia-útitervről szóló állásfoglalásában felhívta a Bizottságot, hogy 2007 végéig nyújtson be a megújuló energiák jogi keretéről szóló javaslatot, és emlékeztetett a megújuló forrásokból előállított energia uniós és tagállami szintű részesedését illető célkitűzések meghatározásának fontosságára.
- (8) A Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament álláspontjának fényében, helyénvaló kötelező célkitűzéseket megállapítani a megújuló energiának az Európai Unió fogyasztásában 2020-ra elérendő 20%-os összarányára, és a közlekedésben felhasznált megújuló energiát illetően 10%-os részarányára.
- (9) A tagállamok kiindulópontja, megújulóenergia-adottsága és energiahordozó-összetétele különböző. A 20%-os átfogó célkitűzést ezért az egyes tagállamok számára egyedi célkitűzéseké kell átalakítani, kellően ügyelve az elosztás méltányosságára és – az eltérő nemzeti kiindulási pontok és adottságok tekintetbe vételével – megfelelőségére, a meglévő megújuló energiaforrásokat és az energiahordozó-összetételt is beleértve. Ennek keretében helyénvaló megosztani a megújuló forrásokból előállított energia használatában megkövetelt összes növekedést a tagállamok között úgy, hogy minden egyes tagállam részaránya a bruttó hazai terméke szerint súlyozottan, a nemzeti kiindulási pontok tükrözése céljából módosítva, és a végső energiafogyasztás arányában számítva egyenlő mértékben megemelkedik.
- (10) Ezzel szemben helyes a közlekedésben használt megújuló energia 10%-os célkitűzését minden tagállam számára azonos szinten megállapítani, hogy a közlekedési célú üzemanyag műszaki előírásainak és hozzáférhetőségének egységessége biztosítva legyen. A közlekedési célú üzemanyagokkal könnyű kereskedni, ezért a megfelelő források terén kedvezőtlen adottságokkal bíró tagállamok könnyen beszerezhetik majd máshonnan a megújuló alapon előállított közlekedési üzemanyagokat. Habár technikailag lehetséges lenne, hogy a Közösség bioüzemanyag-célkitűzését kizárólag belső termelésből teljesítse, valószínű és kívánatos is, hogy azt ténylegesen a belső termelés és import vegyítésével fogja teljesíteni. E célból a Bizottságnak felügyelnie kell a Közösség bioüzemanyag piacát, és szükség szerint megfelelő intézkedéseket kell javasolnia, hogy a belső termelés és a behozatal között kiegyensúlyozott megoldás szülessen, figyelembe véve a többoldalú és kétoldalú kereskedelmi tárgyalásokat, valamint a környezetvédelmi, a költségeket illető, az energiabiztonsági és egyéb megfontolásokat is.
- (11) Az átfogó célkitűzések teljesítésének biztosítása érdekében a tagállamoknak egy, a célkitűzéseik megvalósításához vezető útvonalat kijelölő ütemterv-előirányzat szerint kell fellépniük, és el kell készíteniük ágazati célkitűzéseiket is magába foglaló nemzeti cselekvési terveiket, annak szem előtt tartásával, hogy a biomasszának többféle felhasználása van, ezért alapvetően fontos az új biomassza-források mozgósítása.
- (12) Az ütemterv-előirányzatnak figyelembe kell vennie azt a lehetőséget, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználása a későbbi években gyorsuló ütemben növekszik, annak érdekében hogy a műszaki haladásból és a méretgazdaságosságból fakadó előnyöket ki lehessen használni. Ilyen módon különös figyelmet lehet szentelni a műszaki haladás és a méretgazdaságosság hiányát aránytalan mértékben elszenvedő és ezért alulfejlett ágazatokra, amelyek

mindazonáltal a jövőben jelentősen hozzájárulhatnak a 2020-as célkitűzések eléréséhez.

- (13) Az útvonal 2005-öt jelöli meg kiinduló pontként, hiszen ez az utolsó év, amelyben a megújuló energiaforrások nemzeti részarányával kapcsolatban megbízható adatok állnak rendelkezésre.
- (14) A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítására egyértelmű szabályokat kell megállapítani.
- (15) A vízenergia részarányának kiszámításakor, az éghajlati változásokból eredő hatásokat a normalizálási szabály alkalmazásával ki kell egyenlíteni.
- (16) A talaj vagy a víz geotermikus erőforrásait, illetve a levegő környezeti hőjét használó, a hőenergiát hasznosítható hőmérsékleti szintre átalakító hőszivattyúknak a működéshez elektromos áramra van szükségük. A levegő környezeti hőjét hasznosító hőszivattyúk gyakran jelentős mennyiségű hagyományos energiát igényelnek. Ezért csak olyan, a levegő környezeti hőjét hasznosító hőszivattyúból származó hasznos hőenergiát lehet számításba venni az ezen irányelv által megállapított célkitűzéseknek való megfelelés mérése céljából, amely – a közösségi ökocímke módosított odaítélési rendszeréről szóló, 2000. július 17-i 1980/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁰ összhangban – megfelel a 2007/742/EK bizottsági határozatban¹¹ a fűtési hatások tekintetében megállapított minimumkövetelményeknek.
- (17) A passzív energiarendszerek az épületszerkezetet használják fel az energia munkába állítására. Ez energiamegtakarításnak felel meg. A kétszeres beszámítás elkerülése érdekében, az így hasznosított energia ezen irányelv alkalmazásában nem vehető tekintetbe.
- (18) A megújuló energiaforrásokból a Közösségen kívül előállított importált villamos energiát be lehet beszámítani a tagállami célkitűzésekbe. Mindazonáltal annak elkerülésére, hogy a meglévő megújuló energiaforrások eltérítése és hagyományos energiaforrásokkal való részleges vagy teljes helyettesítése miatt az üvegházhatású gázok nettó kibocsátása megnőjön, csak az olyan villamos energia jogosult a beszámításra, amelyet az irányelv hatályba lépése után működésbe helyezett létesítményben állítottak elő. Annak biztosítására, hogy az ilyen behozatalt nyomon lehessen követni és megbízható módon be lehessen számítani, helyénvaló azt egy származásigazolási-rendszer keretében elhelyezni. Meg kell fontolni harmadik országokkal olyan megállapodások megkötését, amelyek megszervezik a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kereskedelmét.
- (19) Annak érdekében, hogy lehetőség legyen az ezen irányelvben lefektetett célkitűzések teljesítésének költségeit csökkenteni, helyénvaló a tagállamokban a megújuló energiaforrásokból más tagállamban előállított energia fogyasztását mind előmozdítani, mind lehetővé tenni, hogy a tagállamok a más tagállamokban felhasznált villamos energiát, fűtő- és hűtőenergiát saját nemzeti célkitűzéseikbe beszámítsák. Ezért ezekben az ágazatokban el kell fogadni a származási garanciák rendszerére és átruházására vonatkozó harmonizációs rendelkezéseket.

---

¹⁰ HL L 237., 2000.9.21., 1. o.

¹¹ HL L 301., 2007.11.20., 14. o.

- (20) A származási garanciák kérelemre történő kötelező kiállítását a megújuló energiaforrásokból előállított fűtő- és hűtőenergia esetében korlátozni kell a legalább 5 MW_{th} kapacitással rendelkező erőművekre a szükségtelenül magas adminisztrációs terhek elkerülése érdekében, amelyet a kisebb, például a háztartásokban lévő, létesítmények bevonása eredményezne.
- (21) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy olyan rendszereket hozzanak létre, amelynek révén előzetes engedélyezéshez köthetik a származási garanciák átruházását más tagállamokba, illetve más tagállamokból, ha erre a biztonságos és kiegyensúlyozott energiaellátásról való gondoskodás, a támogatási rendszerüket alátámasztó környezetvédelmi feladatok megvalósítása vagy az ezen irányelvben lefektetett célkitűzések teljesítése érdekében szükségük van. Az ilyen rendszerek nem léphetik túl a cél érdekében szükséges mértéket, és nem válhatnak az önkényes megkülönböztetés eszközévé.
- (22) A származási garanciák harmonizált rendszerének kipróbálása után a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy szükséges-e annak további módosítása.
- (23) A meglévő létesítményeknek megadott támogatási rendszerekkel való ütközés és a megújulóenergia-termelők túlkompenzálásának elkerülése érdekében csak azokat a származási garanciákat lehet a tagállamok között átruházni, amelyeket az ezen irányelv hatályba lépése után üzembe helyezett létesítményekben, illetve egy létesítmény megújulóenergia-kapacitásának az említett időpont utáni bővítésével termelt energia részére állítottak ki.
- (24) Az átlátható szabályok és a különböző engedélyezési hatóságok közötti együttműködés hiánya bizonyítottan gátolja megújuló energia elterjedését. Ezért a nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak figyelembe kell venniük a megújulóenergia-ágazat sajátos szerkezetét, amikor felülvizsgálják a villamos energiát, a fűtő- és hűtőenergiát, illetve közlekedési üzemanyagokat megújuló energiaforrásokból előállító üzemek építési és működési engedélyeinek kiadását szabályozó közigazgatási eljárásaikat. A közigazgatási jóváhagyási eljárásokat tehát egyszerűsíteni kell a megújuló energiaforrásokból előállított energiát felhasználó létesítményeknek kitűzött egyértelmű határidőkkel. A tervezési szabályokat és útmutatókat módosítani kell, hogy azok tekintetbe vegyék a költséghatékony és környezetre kedvező hatású, megújuló energiaforrásokon alapuló fűtő-, hűtő-, és villamosenergia-berendezéseket.
- (25) A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv¹² hatálya alá tartozó, többek között a minőségi szintekkel, tesztelési módszerekkel és használati feltételekkel kapcsolatos nemzeti műszaki előírások és egyéb követelmények nem akadályozhatják a megújuló energián alapuló berendezések és rendszerek kereskedelmét. A megújuló energiaforrások támogatási rendszerei ezért nem írhatnak elő olyan nemzeti műszaki előírásokat, amelyek a hatályos európai szabványoktól eltérnek, vagy megkövetelik a támogatásban részesített berendezések és rendszerek egy meghatározott helyen, illetve egy meghatározott terület által való minősítését, illetve tesztelését.

---

¹² HL L 204., 1998.7.21.

- (26) A megújulóenergia-felhasználás minimumkövetelményeit az új és felújított épületek vonatkozásában megállapító szabályok és kötelezettségek nemzeti és regionális szinten a megújulóenergia-felhasználás jelentős emelkedéséhez vezettek. Ezeket az intézkedéseket, az energiahatékonyabb megújulóenergia-alkalmazásokat előmozdító építési szabályzatokkal és előírásokkal együtt bátorítani kell a szélesebb európai környezetben.
- (27) A fűtés és a hűtés ágazatában meglévő tájékoztatási és képzési hiányosságokat orvosolni kell a megújuló forrásokból előállított energia elterjedésének bátorítása érdekében.
- (28) A képzés fejlesztéséhez összehangolt megközelítésre van szükség, és a kis teljesítményű megújulóenergia-berendezések üzembe helyezői számára biztosítani kell a megfelelő minősítési rendszert a piac torzulásainak elkerülése, illetve a fogyasztói termékek és szolgáltatások magas színvonaláról való gondoskodás érdekében. A tagállamoknak kölcsönösen el kell ismerniük a nemzeti minősítési rendszereket, és azoknak ezért legalább minimális szinten harmonizált elveken kell nyugodniuk, tekintetbe véve az európai műszaki szabványokat és a megújuló energiát hasznosító berendezések üzembe helyezőinek meglévő képzési és szakképesítési rendszereit. A szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹³ továbbra is alkalmazni kell az ezen irányelvben nem szabályozott kérdésekre, így az olyan üzembe helyezők szakmai képesítéseinek elismerésére, akik egyetlen tagállamban sem rendelkeznek minősítéssel.
- (29) Bár a 2005/36/EK irányelv megállapítja a szakmai képesítések kölcsönös elismerésére vonatkozó követelményeket, beleértve az építészeket is, további biztosítékokra van szükség annak érdekében, hogy az építészek és tervezők a tervezés és kivitelezés során megfelelően tekintetbe veszik a megújuló forrásokból előállított energia alkalmazását. A tagállamoknak ezért világos iránymutatást kell adniuk. Ezt a 2005/36/EK irányelv, és különösen annak 46. és 49. cikkének sérelme nélkül kell megtenniük.
- (30) A megújuló energiaforrást hasznosító új villamosenergia-termelőknek a villamosenergia-hálózatba való bekapcsolási költségeit objektíven, átláthatóan és megkülönböztetés-mentesen kell megállapítani, továbbá megfelelően figyelembe kell venni a hasznot, amelyet a hálózatba bekapcsolt villamosenergia-termelők jelentenek a hálózat számára.
- (31) Bizonyos körülmények között nem lehetséges a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítását és elosztását teljes mértékben biztosítani a távvezeték-rendszer megbízhatóságának és biztonságának veszélyeztetése nélkül. Ilyen körülmények között helyénvaló lehet, ha az érintett termelők részére pénzügyi kompenzációt nyújtanak.
- (32) A 2001/77/EK irányelv lefektette azt a keretet, amely a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiának a vezeték-hálózatra történő rákapcsolását szabályozza. Mindazonáltal a rákapcsolás tényleges mértékét illetően jelentős eltérés alakult ki a tagállamok között. Ezért meg kell erősíteni a keretet, és időszakonként felül kell vizsgálni a tagállami szintű alkalmazását.

---

¹³ HL L 255., 2005.9.30. 22. o.

- (33) Az országok közötti összeköttetés megkönnyíti a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia rákapcsolását a hálózatra. Az ingadozás kiegyenlítése mellett, az összeköttetés csökkentheti a kiegyenlítés költségeit, előmozdítja az árak csökkentését eredményező valódi versenyt, és elősegíti a hálózatok fejlődését. Az szállítási kapacitások megosztása és optimális használata elkerülhetővé teheti a túl sok új vezeték építésének szükségességét.
- (34) A bioüzemanyagok termelésének környezeti szempontból fenntarthatónak kell lennie. Az ezen irányelvben lefektetett célkitűzéseknek való megfelelés céljára használt, illetve a nemzeti támogatási rendszerek által előnyben részesített bioüzemanyagokkal kapcsolatban meg kell követelni, hogy megfeleljenek a környezeti fenntarthatóság kritériumainak.
- (35) A bioüzemanyagokra alkalmazott környezeti fenntarthatósági kritériumok bevezetése a célját nem fogja elérni, ha olyan termékeket eredményez, amelyek nem felelnek meg a kritériumoknak, de bioüzemanyag helyett folyékony bio-energiahordozóként kerülnek felhasználásra a fűtés vagy a villamos energia ágazatában. Ezért a környezeti fenntarthatósági kritériumokat a folyékony bio-energiahordozókra is általában alkalmazni kell.
- (36) Az Európai Tanács 2007. márciusi ülésén felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy valamennyi megújuló energiaforrás használatáról szóló átfogó irányelvre, amely tartalmazhat a bioenergia fenntartható termelését és használatát biztosító kritériumokat és rendelkezéseket. Ezek a kritériumok egy szélesebb, egységes keret részét alkothatják, amely nemcsak a bioüzemanyagokra, hanem a folyékony bio-energiahordozókra is vonatkozik. Az irányelvnek ezért tartalmaznia kell ilyen fenntarthatósági kritériumokat. Alapvetően fontos, hogy összhang legyen ezen irányelv és a 98/70/EK irányelv fenntarthatósági kritériumai között az üzleti vállalkozásokra háruló többletköltségek és az ellentmondásos környezetvédelmi szabályok elkerülése érdekében, amely egy nem egységes megközelítéssel járna. Ezenkívül a Bizottságnak 2010-ben felül kell vizsgálnia, hogy szükséges-e a biomassa egyéb felhasználásait is szabályozni.
- (37) Ha olyan földterületeket fordítanak bioüzemanyagok vagy egyéb, folyékony bio-energiahordozók nyersanyagainak termesztésére, amelyek talajában vagy növényzetében jelentős szénkészletek vannak, az ott tárolt szén egy része általában kiszabadul az atmoszférába, és szén-dioxiddá válik. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra ezáltal gyakorolt negatív hatás – néhány esetben igen nagy különbözettel – semlegesíti a bioüzemanyagok, illetve a folyékony bio-energiahordozók használatából eredő kedvező hatást. A művelési ág megváltoztatásának tehát a szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt teljes hatását be kell számítani az egyes bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók üvegházhatásúgáz-megtakarításába. Ez szükséges ahhoz, hogy az üvegházhatásúgáz-megtakarítás kiszámítása során a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók használatának a szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt hatásainak összességét figyelembe vegyék.

- (38) Nem fordíthatók bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók termelésére a földterületeknek azok a típusai, amelyek művelési ágának megváltoztatásakor a szénkészlet-vesztésüket a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók termeléséből származó üvegházhatásúgáz-megtakarítással nem lehet – a éghajlatváltozás elleni küzdelem sürgősségére tekintettel – ésszerű időn belül ellensúlyozni, hogy ezáltal elkerülhető legyen a gazdasági szereplők szükségtelenül nagy terhelése a kutatás terén, és hogy az olyan, nagy szénkészletekkel rendelkező földterületek művelési ágának megváltoztatására ne kerüljön sor, amelyek visszatekintve nem lettek volna jogosultak a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók termelésére. A világ szénkészleteinek felmérései alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy a vizes élőhelyeket és az összefüggő erdőterületeket ebbe a kategóriába kell sorolni.
- (39) Az ezen irányelvben a bioüzemanyagoknak és egyéb folyékony bio-energiahordozóknak nyújtott ösztönzők, illetve a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók iránti kereslet világméretű növekedése nem járhat a biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztításával. Ezeket a számos nemzetközi egyezményben az egész emberiség közkincsének elismert kimeríthető erőforrásokat meg kell őrizni. A Közösség fogyasztói ezenkívül erkölcsileg elfogadhatatlannak tartanák, hogy megnövekedett bioüzemanyag- és egyéb folyékony bioenergiahordozó-fogyasztásuk a biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztítását eredményezheti. Ezért szükséges olyan kritériumokról rendelkezni, amelyek biztosítják, hogy a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók csak akkor jogosultak az ösztönzőkre, ha garantálni lehet, hogy azok nem biológiai sokféleséggel rendelkező földterületekről származnak. A választott kritériumok szerint egy erdő biológiai sokféleséggel rendelkezik, ha a jelentős emberi tevékenységektől érintetlen (az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete és Európai Gazdasági Bizottsága, illetve az európai erdők védelméről szóló miniszteri konferencia¹⁴ által használt meghatározást követve) vagy ha természetvédelmi célú nemzeti törvények védik. Továbbá tekintettel bizonyos gyepterületek magas fokú biológiai sokféleséget képviselő jellegére, helyénvaló, hogy az ilyen területekről származó nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok nem jogosultak az ezen irányelvben előírt ösztönzőkben részesülni. A Bizottságnak meg kell állapítania a megfelelő kritériumokat és/vagy földrajzi térségeket az ilyen magas fokú biológiai sokféleséget képviselő gyepterület meghatározásához a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteknek és a vonatkozó nemzetközi szabályoknak megfelelően.
- (40) Az Európai Unióban termesztett nyersanyagból előállított bioüzemanyagoknak és egyéb folyékony bio-üzemanyagokhozóknak meg kell felelniük az EU agrár-környezetvédelmi követelményeinek is. Ezeknek a kritériumoknak a harmadik országokból származó behozatalra való alkalmazása adminisztratív és technikai szempontból megvalósíthatatlan.

---

¹⁴ Méréskelt-övi és boreális övi erdészeti forrásokról szóló jelentés (2000), Európai Erdők Védelme Miniszteri Konferencia (2003).

- (41) A környezeti fenntarthatósági kritériumok csak akkor lesznek hatékonyak, ha a piaci szereplők magatartásának megváltozásához vezetnek. A piaci szereplők csak akkor fogják magatartásukat megváltoztatni, ha a kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-üzemanyag-hordozók felárta tarthatnak igényt. A megfelelés ellenőrzésére szolgáló tömegmérleg módszer szerint, a kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozozók termelése és Közösségen belüli fogyasztása között fizikai kapcsolat van, amely megfelelő egyensúlyt hoz létre a kereslet és kínálat között, és nagyobb felárta biztosít, mint ami az ilyen kapcsolattal nem rendelkező rendszerekben elérhető. Ezért annak érdekében, hogy a kritériumoknak megfelelő bioüzemanyagokat és egyéb folyékony bio-energiáhozozókat magasabb áron lehessen értékesíteni, a rendszer integritását fenntartó, de ugyanakkor az ipar ésszerűtlenül nagy terhelését elkerülő tömegmérleg rendszert kell a megfelelés ellenőrzésére használni. Egyéb ellenőrzési módszereket is számba kell venni.
- (42) A Közösségnek érdekében áll, hogy előmozdítsa a többoldalú és kétoldalú megállapodásokat és a fenntartható bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozozók előállítására vonatkozó normákat megállapító és azok betartását igazoló önkéntes nemzetközi és nemzeti rendszereket. Ezért, rendelkezni kell az ilyen megállapodások és rendszerek megbízható bizonyítékot és adatokat szolgáltató voltával kapcsolatos határozat hozataláról, feltéve hogy a megbízhatóság, átláthatóság és független audit megfelelő követelményeinek megfelelnek.
- (43) Egyértelmű szabályokat kell megállapítani a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozozók és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által okozott üvegházhatásúgáz-kibocsátás kiszámításához.
- (44) Az üzemanyagok előállításából és felhasználásából származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások kiszámításánál a társtermékeket is számításba kell venni. Szakpolitikai célra a behelyettesítési módszer a megfelelő. Az egyes gazdasági szereplőket és közlekedési üzemanyag szállítványokat illető szabályozási célra a behelyettesítési módszer nem megfelelő. Ezekben az esetekben az energia elosztásos módszer használata a legmegfelelőbb, mert könnyű alkalmazni, időben kiszámítható, a lehető legnagyobb mértékben ellensúlyozza az ellentétes hatású ösztönzőket, és eredményei általában összehasonlíthatók a behelyettesítési módszer által szolgáltatott eredmények sorával. A szakpolitikai elemzés céljaira a Bizottságnak jelentéseiben be kell számolnia a behelyettesítési módszer eredményeiről is.
- (45) Az aránytalanul nagy közigazgatási terhek elkerülése érdekében az általános bioüzemanyag-előállítási módokhoz meg kell határozni az alapértelmezett értékek jegyzékét. A bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozozók mindig jogosultak az üvegházhatásúgáz-megtakarítás jegyzékben megállapított szint jóváírására. Ha egy előállítási módra megállapított üvegházhatásúgáz-megtakarítás alapértelmezett értéke alacsonyabb, mint az üvegházhatásúgáz-megtakarítások megkövetelt minimális szintje, a minimumszintnek való megfelelésüket igazolni kívánó termelőknek bizonyítaniuk kell, hogy az előállítási folyamatukból eredő tényleges kibocsátások alacsonyabbak az alapértelmezett értékek kiszámításakor feltételezett értékeknél.

- (46) Annak érdekében, hogy a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók előállítására használt nyersanyagok termesztését ne bátorítsák olyan területeken, ahol ez magas üveghatásúgáz-kibocsátásokhoz vezetne, az alapértelmezett értékek használatát olyan térségekre kell korlátozni, ahol az ilyen hatásokat megbízhatóan ki lehet zárni.
- (47) A Bizottságnak 2010-ig elemeznie kell a biomasszában a bioüzemanyagoktól és az egyéb folyékony bio-energiahordozóktól eltérő, energia célú felhasználására vonatkozó fenntarthatósági rendszer követelményeit, tekintetbe véve annak szükségességét, hogy a biomassza forrásokkal való gazdálkodás fenntartható legyen.
- (48) A 10%-os bioüzemanyag-résarány elérésének lehetővé tétele érdekében, szükséges az EN590/2004 szabványnál biodízelt nagyobb arányban tartalmazó dízel-keverék forgalom hozatalának biztosítása.
- (49) A felhasznált alapanyagok választékát bővítő bioüzemanyagokat a nemzeti bioüzemanyag kötelezettségekben nagyobb arányban kell szerepeltetni annak biztosítása érdekében, hogy kereskedelmi szempontból életképesek váljanak.
- (50) Rendszeres jelentéstételre van szükség ahhoz, hogy a megújuló energiaforrások fejlesztése folyamatosan a figyelem középpontjában maradjon nemzeti és közösségi szinten.
- (51) Az ezen irányelv szerint hozott, az EK-Szerződés 87. cikke értelmében állami támogatásnak minősülő támogatási intézkedéseket azok végrehajtása előtt az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottsághoz jóváhagyásra be kell jelenteni. A Bizottság részére ezen irányelv alapján adott tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség alól.
- (52) Támogatási rendszereik megtervezése során, a tagállamok elősegíthetik a járulékos előnyöket nyújtó bioüzemanyagok használatát, beleértve a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagokat, különösen tekintetbe véve egyrészt a hagyományos bioüzemanyagokból történő energiatermelés és másrészt a járulékos előnyöket szolgáltató energiatermelés eltérő költségeit. A tagállamok ösztönözhetik az olyan megújuló energiatechnológiák fejlesztésébe történő beruházást, amelyek versenyképessé válásához időre van szükség.
- (53) A 15-17. cikkben szereplő, a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók által bizonyos célok érdekében teljesítendő fenntarthatósági feltételeket harmonizáló, és ezáltal az említett anyagok kereskedelmét – a feltételek teljesítése esetén – a tagállamok között elősegítő rendelkezések az EK-Szerződés 95. cikkén alapulnak, mert elsődleges céljuk a belső piac megfelelő működésének biztosítása. Ezen irányelv összes többi rendelkezése az EK-Szerződés 175. cikkének (1) bekezdésén alapul, mert elsődleges céljuk a környezet védelme.

- (54) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal¹⁵ összhangban kell elfogadni.
- (55) Bizottságra hatáskört kell ruházni különösen annak érdekében, hogy módosítsa a bioüzemanyagokkal és egyéb folyékony bio-energiahordozókkal kapcsolatos környezeti fenntarthatósági kritériumok teljesítésének értékeléséhez szükséges módszertani elveket és értékeket, illetve hogy a tudományos és műszaki haladáshoz igazítsa a közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmát. Mivel ezen intézkedések általános hatályúak és ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek a módszertani elvek és értékek kiigazításával történő módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (56) A 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelvnek az új irányelv rendelkezéseit átfedő rendelkezései az átültetés lehető legkésőbbi szakaszában hatályukat veszítik. Azok a rendelkezések, amelyek a 2010-es célkitűzésekre és a jelentéstételre vonatkoznak 2011 végéig hatályban maradnak. Ezért szükséges a 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani.
- (57) Mivel a javasolt fellépés céljait – nevezetesen a Közösség összes energiafogyasztásában a megújuló energiák 20%-os részarányának, és az egyes tagállamok közlekedési célú benzin- és dízelfogyasztásában a bioüzemanyagok 10%-os részarányának 2020-ra való elérését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és így a fellépés nagyságrendje miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, az EK-Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban a Közösség intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvével összhangban – amelyről ugyancsak az EK-Szerződés 5. cikke rendelkezik – ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk
Hatály

Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló forrásokból előállított energia támogatására. Megállapítja a megújuló forrásokból előállított energiának az energiafogyasztásban betöltendő összarányára és a megújuló energiának a közlekedésben felhasználandó részarányára vonatkozó kötelező célkitűzéseket. Lefekteti a származási garanciákra, a közigazgatási eljárásokra és a villamosenergia-hálózatba való bekapcsolásra vonatkozó a megújuló forrásokból előállított energiával kapcsolatos szabályokat. Megállapítja a környezeti fenntarthatósági kritériumokat a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók számára.

---

¹⁵ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

2. cikk **Fogalommeghatározások**

Ezen irányelv alkalmazásában a 2003/54/EK irányelv fogalommeghatározásait alkalmazni kell.

A következő fogalommeghatározásokat szintén alkalmazni kell:

- (a) „megújuló energiaforrásból előállított energia”: a nem fosszilis megújuló energiaforrások: szél-, nap-, geotermikus, hullám-, árapály-, vízenergia, biomassa, hulladék-lerakóhelyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, és biogázok energiája;
- (b) „biomassa”: a mezőgazdaságból (a növényi és állati eredetű anyagokat is beleértve), erdőgazdálkodásból és az ehhez kapcsolódó iparágakból származó termékek, hulladékok és maradékanyagok biológiailag lebontható része, valamint az ipari és települési hulladék biológiailag lebontható része;
- (c) „végső energiafogyasztás”: a gyáripár, a közlekedés, a háztartások, a szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és halászat részére szolgáltatott energiatermékek, beleértve az energiaágazat villamosenergia- és hőtermelésre fordított villamosenergia- és hőfogyasztását, és a villamosenergia- és hőelosztásból származó veszteségeket;
- (d) „távfűtés vagy hűtés”: a gőz, melegvíz vagy hűtött folyadékok formájában egy központi termelési egységből hálózaton keresztül több épület számára szolgáltatott, helyiség vagy folyamat fűtésére vagy hűtésére használt hőenergia;
- (e) „folyékony bio-energiahordozók”: biomasszából előállított energiaforrásként használt folyékony üzemanyag;
- (f) „bioüzemanyagok”: a biomasszából előállított folyékony vagy gáz halmazállapotú, a közlekedésben használt üzemanyagok;
- (g) „származási garancia”: elektronikus dokumentum, amely bizonyítja, hogy az energia egy meghatározott mennyiségét megújuló forrásokból állították elő;
- (h) „támogatási rendszer”: egy tagállam piaci beavatkozásával létrehozott rendszer, amely az energiatermelés költségének csökkentésével, az eladási ár növelésével vagy megújulóenergia-kötelezettség, illetve más, a megújuló forrásokból előállított energia megvásárolt mennyiségét növelő eszköz útján elősegíti, hogy a megújuló forrásokból előállított energia piacot találjon;
- (i) „megújulóenergia-kötelezettség”: a nemzeti támogatási rendszer által felállított követelmény, amely kötelezi a termelőket, ellátókat vagy fogyasztókat, hogy a termelésben, az ellátásban vagy a fogyasztásban felhasznált energia egy meghatározott részét megújuló forrásokból előállított energiából fedezzék.

3. cikk

A megújuló forrásokból előállított energia felhasználására vonatkozó célkitűzések

1. A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló forrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban betöltött részaránya 2020-ban legalább az átfogó célkitűzésükben erre az évre az I. melléklet A. részében szereplő táblázat harmadik oszlopa szerint megállapított részarány.
2. A tagállamok megfelelő intézkedéseket vezetnek be annak biztosítására, hogy a megújuló forrásokból előállított energia részaránya egyenlő vagy meghaladja az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatban feltüntetett részarányt.
3. A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló forrásokból előállított energia közlekedésben felhasznált részaránya 2020-ban legalább az egyes tagállamokban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10%-a.

Az első albekezdésben említett közlekedési célú energiafogyasztás kiszámításakor a benzin- és dízelüzemanyagon kívül más kőolajterméket nem lehet beszámítani.

4. cikk

Nemzeti cselekvési tervek

1. A tagállamok elfogadják nemzeti cselekvési tervüket.

A nemzeti cselekvési terv megállapítja a közlekedésben, a villamosenergia-fogyasztásban, a fűtésben és hűtésben felhasznált, megújuló forrásból előállított energia részarányaira vonatkozó célkitűzéseket, és az e célkitűzések elérésére alkalmas, meghozandó intézkedéseket, beleértve a meglévő biomassza erőforrások fejlesztésére és az új, különféle felhasználásokra szolgáló biomassza erőforrások mozgósítására vonatkozó nemzeti politikákat, és a 12–17. cikkben foglalt követelmények teljesítése érdekében meghozandó intézkedéseket.
2. A tagállamok legkésőbb 2010. március 31-ig bejelentik a Bizottságnak nemzeti cselekvési tervüket.
3. Az a tagállam, amelyben a megújuló forrásokból előállított energia részaránya a közvetlenül megelőző kétéves időszakban az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatban megállapított részarálynál kevesebb, legkésőbb a következő év június 30-áig új nemzeti cselekvési tervet nyújt be a Bizottsághoz, és ebben megfelelő intézkedéseket állapít meg annak biztosítására, hogy a jövőben a megújuló forrásokból előállított energia részaránya megegyezzen az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzattal vagy meghaladja azt.

5. cikk

A megújuló forrásokból előállított energia részarányának kiszámítása

1. A megújuló forrásokból előállított energia végső fogyasztását a következő elemek összeadásával kell kiszámítani.
  - (a) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia végső fogyasztása,

- (b) a megújuló forrásokból előállított energia fűtési és hűtési célú végső fogyasztása, és
- (c) a közlekedésben felhasznált megújuló forrásokból előállított energia.

A megújuló forrásokból előállított energiának a végső fogyasztásban képviselt részaránya kiszámításakor a megújuló forrásokból előállított gáz, villamos energia és hidrogén csak egyszer, az 1. cikknek vagy (a), vagy (b) vagy (c) pontja szerint vehető számításba.

Nem lehet figyelembe venni azokat a bioüzemanyagokat és egyéb folyékony bio-energiahordozókat, amelyek a 15. cikkben szereplő környezeti fenntarthatósági kritériumokat nem teljesítik.

2. A tagállamok az alábbi feltételekkel kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy az (1) bekezdés céljára a területükön épülő, nagyon hosszú kivitelezési időt igénylő, megújuló energiaforrást hasznosító erőműveket tekintetbe vehessék:
  - (a) a megújuló energiaforrást hasznosító erőmű építése 2016-ig megkezdődött;
  - (b) a megújuló energiaforrást hasznosító erőmű termelési kapacitása legalább 5000 MW;
  - (c) az erőművet nem lehetséges 2020-ig üzembe állítani;
  - (d) az erőmű 2022-ig üzembe áll.

A Bizottság határoz arról, hogy a tagállamnak a megújuló forrásokból előállított energiára vonatkozó 2020-as részarányát miképpen kell módosítani, tekintetbe véve az építkezés előrehaladottsági állapotát, az üzemnek nyújtott pénzügyi támogatás összegét, és az üzem által a befejezése után egy átlagos évben megtermelendő megújulóenergia-mennyiséget.

A Bizottság a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban legkésőbb 2012. december 31-ig kidolgozza az e rendelkezés végrehajtására vonatkozó szabályokat.

3. Ha egy tagállam úgy véli, hogy *vis major* következtében nem képes a megújuló forrásból előállított energiának az I. mellékletben szereplő táblázat harmadik oszlopában a végső energiafogyasztás tekintetében megállapított 2020-as részarányát teljesíteni, a lehető leghamarabb értesíti a Bizottságot. A Bizottság határozatot fogad el arról, hogy a *vis major* bizonyított-e, amely esetében határoz arról is, hogy a tagállam 2020. évi végső fogyasztását a megújuló forrásból előállított energia vonatkozásában hogyan kell módosítani.
4. Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a megújuló forrásokból előállított villamos energia végső fogyasztását a megújuló energiaforrásokból a tagállamban előállított villamosenergia-mennyiségből a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-termelés kivonásával, és a 10. cikknek megfelelő kiigazítással kell kiszámítani.

A többféle üzemanyaggal működő, megújuló és hagyományos energiaforrásokat használó erőművekben csak a megújuló energiaforrásokból termelt villamos energia vehető figyelembe. E számítás céljára az egyes energiaforrások részesedését energiatartalmuk alapján kell kiszámítani.

A vízenergiával termelt villamos energiát a II. mellékletben szereplő normalizálási szabálynak megfelelően kell kiszámítani.

5. Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a megújuló forrásokból előállított fűtő- és hűtőenergiára vonatkozó végső fogyasztást a gyáripár, a közlekedés, a háztartások, a szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és a halászat részére fűtés és hűtés céljára szolgáltatott, megújuló forrásokból előállított energia fogyasztásához a távfűtésben és hűtésben felhasznált megújulóenergia-fogyasztás hozzáadásával, a 10. cikknek megfelelő kiigazítással kell kiszámítani.

Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a talaj vagy a víz geotermikus energiáját hasznosító hőszivattyúk által termelt hőenergiát tekintetbe kell venni. Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában tekintetbe kell venni a levegő környezeti hőjét hasznosító hőszivattyúk által termelt hőenergiát, feltéve ha azok energiahatékonysága teljesíti az 1980/2000/EK rendelet alapján megállapított, és az említett rendelet szerint felülvizsgált, az ökocímke odaítéléséhez szükséges minimumkövetelményeket, különösen – ha alkalmazni kell – a 2007/742/EK határozatban meghatározott legkisebb fűtési hatásfokot.

Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a passzív energiarendszerek által termelt hőenergiát, amelyekben az energiafogyasztást passzív módon, az épület szerkezetén keresztül, vagy nem megújuló forrásokból előállított energiával termelt hő felhasználásával csökkentik, nem vehető tekintetbe.

6. A III. mellékletben felsorolt közlekedési célú üzemanyagok energiatartalma az említett mellékletben megállapított értékekkel egyezik meg. A III. melléklet kiigazítható a műszaki vagy tudományos fejlődés figyelembevétele érdekében. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ilyen intézkedést a 21. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
7. A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányát a következők szerint kell kiszámítani: a megújuló energiaforrásokból előállított energia végső fogyasztása osztva az összes energiaforrásból származó végső energiafogyasztással, százalékban kifejezve.
8. A megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának kiszámítása során az energiastatisztikáról szóló XXXX/XX/EK rendeletben¹⁶ szereplő módszert és fogalom meghatározásokat kell alkalmazni.

---

¹⁶ [Az energiastatisztikáról szóló rendelet].

9. A megújuló energiaforrásokból harmadik országokban előállított villamos energiát az ezen irányelvben a nemzeti célokat illetően meghatározott követelményeknek való megfelelés értékelésekor csak a következő feltételek teljesülése esetén lehet figyelembe venni:
- (a) a villamos energiát a Közösségben használják fel;
  - (b) a villamos energiát olyan létesítményben állították elő, amely az ezen irányelv hatálybalépését követően kezdte meg működését; és
  - (c) a villamos energiához származási garanciát bocsátottak ki, amely az ezen irányelv által létrehozott származásigarcia-rendszerrel egyenértékű rendszer részét képezi.

6. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, fűtő- és hűtőenergia származási garanciája

1. A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, valamint a legalább 5 MW_{th} kapacitással rendelkező, megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművekben előállított fűtő- vagy hűtőenergia származása ezen irányelv értelmében garanciával rendelkezzen.

Ebből a célból a megújuló energia termelőjének kérésére a tagállamok biztosítják a származási garancia kiállítását. A származási garancia szabványos mérete 1 MWh. Egy előállított MWh energiára legfeljebb egy származási garancia állítható ki.

2. A származási garancia kiállítása, átruházása és törlése elektronikus úton történik. A származási garanciát pontos, megbízható és csalásbiztos formában kell kiállítani.

A származási garancián legalább az alábbi információkat kell feltüntetni:

- (a) az energia előállítására felhasznált energiaforrás és az előállítás kezdetének és befejezésének dátuma;
- (b) a származási garancia a következők közül melyikre vonatkozik:
  - (i) villamos energia; vagy
  - (ii) fűtő- és/vagy hűtőenergia;
- (c) az energiát előállító létesítmény neve, helyszíne, típusa és kapacitása, illetve a működés megkezdésének dátuma;
- (d) a kiállítás dátuma és országa és az egyedi azonosító szám;
- (e) a létesítménynek nyújtott beruházási támogatás összege és típusa.

3. A tagállamok ezen irányelvnek megfelelően elismerik a más tagállamok által kiállított származási garanciákat. A tagállamok objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján utasíthatják el egy származási garancia elismerését.

Ha a származási garancia elismerését visszautasítják, a Bizottság határozat elfogadásával felszólíthatja a szóban forgó tagállamot a származási garancia elismerésére.

4. A tagállamok biztosítják, hogy az egy adott naptári évben előállított megújuló energia tekintetében kiállítandó összes származási garancia kiállítására legkésőbb a szóban forgó naptári évet követő három hónapon belül sor kerül.

7. cikk

Illetékes szervek és a származási garanciák nyilvántartása

1. A következő feladatok ellátására minden tagállam egy illetékes szervet jelöl ki:
  - (a) a származási garanciák nemzeti nyilvántartásának létrehozása és fenntartása;
  - (b) a származási garanciák kiállítása;
  - (c) a származási garanciák átruházásának nyilvántartása;
  - (d) a származási garanciák törlése;
  - (e) a kiállított, a többi illetékes szervtől vagy szervnek átruházott és a törölt származási garanciák mennyiségéről szóló éves jelentés közzététele.
2. Az illetékes szerv nem végez energia termelő, kereskedelmi, ellátó vagy elosztó tevékenységet.
3. A származási garanciák nemzeti nyilvántartásába bevezetik az egyes személyek birtokában lévő származási garanciákat. Egy származási garancia egyszerre csak egy nyilvántartásban szerepelhet.

8. cikk

A származási garanciák törlésre való benyújtása

1. A szóban forgó energiaegységnek megfelelő származási garanciát törlés céljából be kell nyújtani a 7. cikknek megfelelően kijelölt illetékes szervnek, ha:
  - (a) egy legalább 5 MW_{th} teljesítményű erőműben megújuló energiaforrásból előállított egységnyi villamos energia termelése vagy a megújuló energiaforrásból előállított egységnyi fűtő- vagy hűtőenergia termelése támogatást kap betáplálási tarifa, prémium kifizetések, adókedvezmények vagy ajánlati felhívásokból származó kifizetések formájában, ebben az esetben ugyanis a garanciát a támogatási rendszert létrehozó tagállam által kijelölt illetékes szervhez kell benyújtani;

- (b) egy legalább 5 MW_{th} teljesítményű erőműben megújuló energiaforrásból előállított egységnyi villamos energiát vagy megújuló energiaforrásból előállított egységnyi fűtő- vagy hűtőenergiát figyelembe veszik annak megállapításához, hogy egy jogalany megfelel-e a megújuló energiaforrásból előállított energiával kapcsolatos kötelezettségeknek, ebben az esetben ugyanis a származási garanciát a kötelezettséget létrehozó tagállam által kijelölt illetékes szervhez kell benyújtani; vagy
  - (c) egy energiaszolgáltató vagy energiafogyasztó a származási garancia használatával igazolja, hogy energiaszerkezetében mekkora a megújuló energiaforrásból származó energia részaránya vagy mennyisége, de nem kíván részt venni az a) és b) pont szerinti támogatási rendszerben; ebben az esetben ugyanis a származási garanciát ahhoz az illetékes szervhez kell benyújtani, amelyet az a tagállam jelöl ki, amelyben a szóban forgó energiaszerkezet által leírt energiát felhasználják.
2. Ha egy üzemeltető az (1) bekezdés a) vagy b) pontjával összhangban egy vagy több származási garanciát nyújtott be egy illetékes szervhez, akkor az üzemeltető:
- (a) a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban származási garanciát kér az ugyanebben a létesítményben a jövőben megújuló energiaforrásból előállított minden energia tekintetében;
  - (b) ezeket a származási garanciákat ugyanennek az illetékes szervnek nyújtja be törlés céljából.
3. A származási garanciákat a kiállításukat követő egy év eltelte után nem lehet törlés céljából benyújtani az illetékes szervnek.

9. cikk

A származási garanciák átruházása

1. Azok a tagállamok, amelyek esetében a megújuló energiaforrásból előállított energia részaránya a közvetlenül megelőző kétéves időszak során az I. melléklet B. részében megállapított ütemterv-előirányzattal megegyező vagy azt meghaladja, kérhetik a 7. cikkel összhangban kijelölt illetékes szerveket, hogy a 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően törlésre benyújtott származási garanciákat ruházzák át egy másik tagállamra. Az ilyen származási garanciákat az átvevő tagállam illetékes szerve azonnal törli.
2. A tagállamok előzetes engedélyezési rendszert hozhatnak létre a másik tagállambeli személyektől átveendő vagy a rájuk átruházandó származási garanciák tekintetében, ha ilyen rendszer nélkül a származási garanciáknak az érintett tagállamtól való átvétele vagy az érintett tagállamra való átruházása valószínűsíthetően csorbítaná ezen tagállamok biztonságos és kiegyensúlyozott energiaellátásra való képességét vagy valószínűsíthetően aláásná a támogatási rendszer által meghatározott környezetvédelmi célkitűzéseik elérését.

A tagállamok előzetes engedélyezési rendszert hozhatnak létre a származási garanciáknak másik tagállambeli személyekre történő átruházására, ha ilyen rendszer

nélkül a származási garanciák átruházása valószínűsíthetően csorbítaná ezen tagállamok képességét annak biztosítására, hogy megfeleljenek a 3. cikk (1) bekezdésének vagy hogy gondoskodjanak a megújuló energiaforrásból előállított energia részarányának az I. melléklet B. részében megállapított ütemterv-előirányzattal való megegyezéséről vagy azt meghaladó szintjéről.

Az előzetes engedélyezési rendszer nem szolgálhat önkényes megkülönböztetés eszközeül.

3. A (2) bekezdés alapján elfogadott rendelkezésekre is figyelemmel a származási garanciákat különböző tagállamokbeli személyek átruházhatják egymásra feltéve, ha a garanciákat a működésüket ezen irányelv hatálybalépését követően megkezdett létesítmények által termelt megújuló energiaforrásból előállított energia vonatkozásában állították ki.

Az ilyen átruházás a származási garancia által lefedett energia átadásával együtt, vagy attól függetlenül történhet.

4. A tagállamok bejelentést küldenek a Bizottságnak ha a (2) bekezdés alapján előzetes engedélyezési rendszert kívánnak hatályba léptetni, és tájékoztatást adnak a rendszer későbbi módosításairól.

A Bizottság közzéteszi ezen információkat.

5. Az adatok rendelkezésre állásának függvényében legkésőbb 2014. december 31-ig a Bizottság értékeli a származási garanciák tagállamok közötti átruházására vonatkozó, ezen irányelvben szereplő rendelkezések végrehajtását és az ebből származó költségeket és előnyöket. Adott esetben a Bizottság javaslatokat terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

10. cikk

A származási garancia törlésének hatásai

Ha egy illetékes szerv olyan származási garanciát töröl, amelyet nem saját maga állított ki, akkor a nemzeti célkitűzésekkel kapcsolatos, ezen irányelvben foglalt követelményeknek való megfelelés méréséhez ezzel megegyező mennyiségű megújuló energiaforrásból előállított energiamennyiséget kell:

- (a) levonni a származási garanciában szereplő energia termelésének éve vonatkozásában abból a megújuló energiaforrásból előállított energiamennyiségből, amelyet a származási garanciát kiállító illetékes szerv szerinti tagállam követelményeknek való megfelelésének mérése során vesznek figyelembe; és
- (b) hozzáadni a származási garanciában szereplő energia termelésének éve vonatkozásában ahhoz a megújuló energiaforrásból előállított energiamennyiséghez, amelyet a származási garanciát törölő illetékes szerv szerinti tagállam követelményeknek való megfelelésének mérése során vesznek figyelembe.

11. cikk
Kapacitásnövekedés

Az 5. cikk (9) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése és a 9. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a létesítmény kapacitásnövekedésének betudható megújuló energiaforrásból előállított energiaegységeket úgy kell kezelni, mintha azokat a működését a kapacitásnövekedés időpontjában megkezdő különálló létesítményben termelték volna.

12. cikk
Közigazgatási eljárások, szabályok és törvények

1. A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból villamos energiát, fűtőenergiát vagy hűtőenergiát termelő üzemekre és a biomassza bioüzemanyaggá vagy más energiaterméké váló átalakításának folyamatára alkalmazott, jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok arányosak és szükségesek.

A tagállamok mindenekelőtt a következőket biztosítják:

- (a) a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos eljárások vonatkozásában a nemzeti, regionális és helyi közigazgatási szervek felelősségi köre világosan meghatározott, és a tervezési és építési kérelmek jóváhagyása tekintetében pontos határidők kerültek meghatározásra;
- (b) a közigazgatási eljárások egyszerűsítettek és azokat a közigazgatás megfelelő szintjén gyorsan elvégzik;
- (c) a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos szabályok objektívek, átláthatóak és megkülönböztetéstől mentesek és teljes mértékben figyelembe veszik a megújuló energia előállítására alkalmazott egyes technológiák sajátosságait;
- (d) világos iránymutatásokat dolgoztak ki a közigazgatási szervek közötti együttműködésre a határidők, a tervezési és engedélyezési kérelmek átvétele és kezelése vonatkozásában;
- (e) a fogyasztók, tervezők, építésszek, építőipari szakemberek, a berendezések és rendszerek üzembe helyezői és a szolgáltatók által fizetett közigazgatási díjak átláthatók és a költségarányosak;
- (f) a kisebb projektek számára könnyített jóváhagyási eljárást dolgoztak ki; és
- (g) a jóváhagyások, minősítések és engedélyek kiállításáért felelős hatóságok és a kérelmezők közötti viták rendezésére közvetítőket jelöltek ki.

2. A tagállamok világosan meghatározzák azokat a műszaki előírásokat, amelyeket a megújuló energiát előállító berendezéseknek és rendszereknek a támogatás igénybevételéhez teljesíteniük kell. Ahol létezik európai szabvány, beleértve az öko címkéket, az energiafogyasztást jelölő címkéket és az európai szabványügyi testületek által kidolgozott egyéb műszaki referencia rendszereket, az említett műszaki előírásokat ilyen szabványokra való hivatkozással kell kidolgozni. Az ilyen műszaki előírásokban nem határozhatják meg, hogy a berendezéseket és a rendszereket hol kell tanúsítani.
3. A tagállamok előírják a helyi és regionális közigazgatási hatóságoknak, hogy az ipari vagy lakóövezetek tervezése, kivitelezése, építése és felújítása során vegyék figyelembe a megújuló energiaforrásból előállított fűtőenergia, hűtőenergia és villamos energia használatára szolgáló berendezések és rendszerek telepítését a távfűtés és a hűtés céljára.
4. Az építési szabályokban és törvényekben a tagállamoknak elő kell írniuk a megújuló energiaforrásból előállított energia minimálisan felhasználandó szintjét az új vagy felújított épület tekintetében. Az ilyen minimális szinttől való eltérés átlátható módon és az alábbiakkal kapcsolatos kritériumok alapján engedélyezhető:
  - (a) passzív, alacsony vagy nulla energia-felhasználású épületek alkalmazása; vagy
  - (b) helyileg korlátozott mértékben rendelkezésre álló megújuló energiaforrások.
5. Az építési szabályokban és törvényekben a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a megújuló energiával üzemeltetett fűtő- és hűtőrendszerek és a jelentős energiafogyasztás-csökkenést eredményező berendezések alkalmazását. A tagállamok az energiafogyasztást jelölő címkéket vagy öko címkéket vagy – ha vannak ilyenek – más nemzeti vagy európai szinten kidolgozott megfelelő tanúsítványokat vagy szabványokat alkalmaznak az ilyen rendszerek és berendezések használatának előmozdítására.

A biomassza esetében a tagállamoknak azokat a konverziós technológiákat kell előmozdítaniuk, amelyek a lakossági és kereskedelmi alkalmazások esetében legalább 85%-os, az ipari alkalmazások esetében pedig legalább 70%-os konverziós hatékonysággal működnek.

A hőszivattyúk esetében a tagállamok azokat a hőszivattyúkat támogatják, amelyek megfelelnek a 2007/742/EK határozatban az öko címkék tekintetében meghatározott minimumkövetelményeknek.

A napenergia esetében a tagállamoknak a legalább 35%-os konverziós hatékonyságot elérő berendezéseket és rendszereket kell támogatniuk.

E bekezdés alkalmazásában a rendszerek és berendezések konverziós hatékonyságának és input-output arányának értékelésekor a tagállamok közösségi vagy ezek hiányában nemzetközi eljárásokat alkalmaznak, amennyiben léteznek ilyenek.

13. cikk
Tájékoztatás és képzés

1. A tagállamok biztosítják, hogy a támogatási intézkedésekkel kapcsolatos információk eljutnak a fűtő-, hűtő- és villamos energia berendezéseket és rendszereket és a nagy mennyiségű bioüzemanyagot tartalmazó keverékek vagy tiszta bioüzemanyag használatával kompatibilis járműveket alkalmazó fogyasztókhoz, építőipari szakemberekhez, üzembe helyezőkhez, építészekhez és szolgáltatókhoz.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásból előállított fűtő-, hűtő- és villamos energia használatára alkalmas berendezések és rendszerek költség- és energiahatékonyságából származó nettó haszonnal kapcsolatos információkat a berendezés vagy a rendszer szállítója vagy az illetékes nemzeti hatóságok hozzáférhetővé teszik.
3. A tagállamok képesítési rendszereket dolgoznak ki a kisméretű biomassa-bojlerek és -tűzhelyek, a fotovoltikus napenergia és a termikus napenergia rendszerek és a hőszivattyúk üzembe helyezői számára. Ezek a minősítő rendszerek a IV. mellékletben meghatározott kritériumokra épülnek. Minden tagállam elismeri a más tagállamok által ezen kritériumok alapján megadott képesítést.
4. A tagállamok iránymutatásokat dolgoznak ki a tervezők és az építészek számára annak érdekében, hogy azok az ipari vagy lakóövezetek tervezése, kivitelezése, építése és felújítása során megfelelően mérlegelni tudják a megújuló energiaforrásokból előállított energia és a távfűtés és távhűtés alkalmazását.

14. cikk
Hozzáférés a távvezeték-hálózathoz

1. A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket, hogy a távvezeték-hálózatot annak fejlesztésével – beleértve a tagállamok közötti rendszerösszekötőket is– alkalmassá tegyék a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosenergia-termelés további növekedésének befogadására.
2. A távvezeték-hálózat megbízhatósága és biztonsága fenntartásának sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetői saját ellátási területükön szavatolják a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállítását és elosztását. Rendelkeznek továbbá arról, hogy a távvezeték-hálózathoz való hozzáférésnél a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia elsőbbséget élvezzen. A szállítórendszer üzemeltetői a villamosenergia-termelő létesítményektől érkező hálózati terhelés elosztása során előnyben részesítik a megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-termelő létesítményeket, amennyiben ezt a nemzeti villamosenergia-rendszer biztonsága lehetővé teszi.

3. A tagállamok kötelezik a szállítórendszer- és az elosztórendszer üzemeltetőit arra, hogy megalkossák és közzétegyék saját szabályzatukat a megújuló energiaforrásokat hasznosító, újonnan belépő energiatermelőknek az összekapcsolt hálózatra történő rákapcsolásához szükséges műszaki átalakításból (pl. hálózati csatlakozások és a hálózat megerősítése) eredő költségek viselésére és megosztására vonatkozóan.

Ezeknek a szabályoknak objektívnek, átláthatónak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük, különösen figyelembe véve ezeknek a termelőknek a távvezeték-hálózatba való csatlakozásával járó minden költséget és hasznot, valamint a peremterületek és az alacsony népsűrűségű területek termelőinek különleges körülményeit. A szabályzat többfajta hálózati kapcsolatot is meghatározhat.

4. Adott esetben a tagállamok megkövetelhetik a szállítórendszerek és az elosztórendszerek üzemeltetőitől a (3) bekezdésben említett költségek teljes vagy részleges felvállalását. A tagállamok legkésőbb 2011. június 30-ig, majd ezt követően két évente felülvizsgálják a (3) bekezdésben említett költségek viselésével és megosztásával kapcsolatos keretet és szabályokat és megteszik a szükséges lépéseket ezek javítására, annak érdekében, hogy biztosítsák az új termelők hálózatra való rákapcsolását az említett bekezdésnek megfelelően.
5. A tagállamok előírják a szállítórendszerek és elosztórendszerek üzemeltetői számára, hogy a hálózatba újonnan bekapcsolódni szándékozó villamosenergia-termelők részére készítsenek átfogó, részletes becslést a csatlakozással kapcsolatos költségekről. A tagállamok engedélyezhetik a távvezeték-hálózatba bekapcsolódni szándékozó, megújuló energiaforrásokat hasznosító villamosenergia-termelők számára, hogy a hálózatba való kapcsolódás munkálatainak elvégzésére ajánlati felhívást tegyenek közzé.
6. A (3) bekezdésben említett költségek megosztását objektív, átlátható és megkülönböztetés mentes feltételekre épülő rendszer szabályozza, figyelembe véve azokat az előnyöket, amelyekhez a hálózatba kezdetben vagy utólag bekapcsolódó termelők, valamint a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetői a bekapcsolódásból eredően jutnak.
7. A tagállamok biztosítják, hogy a szállítás és az elosztás költségei ne jelentsenek hátrányos megkülönböztetést a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia, különösen a megújuló energiaforrásokból a peremterületeken, például a szigeteken vagy alacsony népsűrűségű területeken előállított energia tekintetében.
8. A tagállamok biztosítják, hogy a szállítórendszer és az elosztórendszer üzemeltetői által a megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművekben előállított villamos energia szállításáért és elosztásért felszámolt díjak tükrözik az erőműveknek a hálózatba való csatlakozása révén elérhető kedvezőbb költségeket. Ilyen kedvezőbb költség adódhat a kisméretű hálózat közvetlen használatából.

15. cikk

Környezeti fenntarthatósági kritériumok a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók számára

1. A bioüzemanyagokat és egyéb folyékony bio-energiahordozókat az a), b) és c) pontban felsorolt célokra csak abban az esetben lehet figyelembe venni, ha azok teljesítik a (2)–(5) bekezdésben meghatározott kritériumokat:
  - (a) az ezen irányelvben a nemzeti célkitűzések tekintetében meghatározott követelmények teljesítésének mérése;
  - (b) a megújuló energiák tekintetében fennálló kötelezettségek teljesítésének mérése;
  - (c) a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók fogyasztásáért adható pénzügyi támogatásra való jogosultság megállapítása.

2. Az (1) bekezdésben említett célokra figyelembe vett, a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók használatából eredő, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítás legalább 35%.

A 2008 januárjában már üzemelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók esetében az első albekezdést 2013. április 1-jétől kell alkalmazni.

3. Az (1) bekezdésben említett célokra figyelembe vett bioüzemanyagokat és egyéb folyékony bio-energiahordozókat nem lehet a biológiai sokféleség szempontjából elismerten nagy értéket képviselő földterületekről származó nyersanyagból előállítani, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008 januárjában vagy azt követően az alábbi besorolásúak voltak, tekintet nélkül arra, hogy a földterület továbbra is ilyen besorolású-e:
  - (a) jelentős emberi tevékenységtől mentes erdő, azaz olyan erdő, amelyben nem történt ismert jelentős emberi beavatkozás, vagy amelyben a legutolsó jelentős emberi beavatkozás elég régen történt ahhoz, hogy a természetes fajösszetétel és a természetes folyamatok helyreállhassanak;
  - (b) természetvédelmi célokra kijelölt területek, hacsak nem bizonyítható, hogy a nyersanyag termelés nem ellentétes az említett célokkal.
  - (c) a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő gyepterület, azaz nagy fajgazdagságot mutató nem trágyázott és nem degradálódott gyepterület.

A Bizottság meghatározza a kritériumokat, valamint a földrajzi térségeket, amelynek figyelembevételével megállapítható, hogy mely gyepterületekre terjed ki a c) pont alkalmazási területe. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ilyen intézkedést a 21. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

4. Az (1) bekezdésben említett célokra figyelembe vett bioüzemanyagokat és egyéb folyékony bio-energiahordozókat nem lehet jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekről származó nyersanyagból előállítani, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008 januárjában az alábbi besorolásúak voltak és már nem ilyen besorolásúak:
- (a) vizes élőhelyek, azaz tartósan vagy az év jelentős részében vízzel borított vagy vízzel átitatott földterület, beleértve a tőzeges ősmocsarakat is;
  - (b) összefüggő erdőterület, azaz több mint 1 hektárra kiterjedő, 5 méternél magasabb fákkal és 30%-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket *in situ* elérni képes fákkal borított terület.
- E bekezdés rendelkezéseit nem lehet alkalmazni, ha a terület a nyersanyag kitermelésének időpontjában a 2008 januárjában meglévő besorolással megegyező besorolású volt.
5. A Közösségben termesztett és az (1) bekezdésben említett célokra figyelembe vett bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók termelésére használt mezőgazdasági nyersanyagokat az 1782/2003/EK tanácsi rendelet¹⁷ III. mellékletének A. pontjában a „Környezetvédelem” cím alatt felsorolt rendelkezések szerinti követelményeknek és szabványoknak megfelelően, illetve az említett rendelet 5. cikke (1) bekezdése alapján meghatározott jó mezőgazdasági és ökológiai állapottal kapcsolatos minimumkövetelményeknek megfelelően kell előállítani.
6. Az e cikknek megfelelően előállított bioüzemanyagoknak és egyéb folyékony bio-energiahordozóknak az (1) bekezdésben említett célokra való figyelembevételét a tagállamok más fenntarthatósági indokok alapján nem utasíthatják el.
7. A Bizottság legkésőbb 2010. december 31-ig jelentést készít a biomasszának a bioüzemanyagként és egyéb folyékony bio-energiahordozóként való hasznosításától eltérő energia célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági rendszer követelményeiről. A jelentést adott esetben a biomassza más energia célú hasznosítását érintő fenntarthatósági rendszerre tett javaslatokkal együtt kell az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszteni.

16. cikk

A bioüzemanyagokra és egyéb folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó környezeti fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése

1. Amennyiben a bioüzemanyagokat és egyéb folyékony bio-energiahordozókat figyelembe veszik a 15. cikk (1) bekezdésében említett célokra, a tagállamoknak elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára annak bizonyítását, hogy a 15. cikkben meghatározott környezeti fenntarthatósági kritériumok teljesültek. Ebből a célból a gazdasági szereplők számára tömegmérleg rendszer alkalmazását kell előírni a következők figyelembevételével:

---

¹⁷ HL L 270., 2003.10.21., 56. o.

- (a) az eltérő fenntarthatósági jellemzőkkel rendelkező nyersanyag szállítmányok vagy bioüzemanyagok összekeverése megengedett;
  - (b) a fenntarthatósági jellemzőkkel kapcsolatos információk és az a) pontban említett szállítmányok mérete a keverék vonatkozásában is megmarad; és
  - (c) biztosítani kell, hogy a keverékből kivont szállítmányok összege azonos fenntarthatósági jellemzőkkel kerüljön leírásra és ugyanolyan mennyiségben, mint a keverékhez adott összes szállítmány összege.
2. A Bizottság 2010-ben és 2012-ben jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben leírt tömegmérleg ellenőrzési módszer működéséről és annak lehetőségéről, hogy néhány vagy az összes nyersanyag- vagy bioüzemanyag-típussal kapcsolatban más ellenőrzési módszereket engedélyezzenek. Az értékelés során a Bizottság olyan ellenőrzési módszerek alkalmazását mérlegeli, amelyek keretében a fenntarthatósági jellemzőkkel kapcsolatos információkat nem szükséges fizikailag az egyes szállítmányokhoz vagy keverékekhez rendelni. Az értékelés során figyelmet kell fordítani arra, hogy az ellenőrzési rendszer integritását és hatékonyságát az ipar indokolatlanul nagy terhelése nélkül kell biztosítani. A jelentéshez adott esetben mellékelik az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, egyéb ellenőrzési módszerek engedélyezéséről szóló javaslatokat.
3. A tagállamok megbízható információk benyújtását követelik meg a gazdasági szereplőktől, illetve előírják számukra, hogy kérésre bocsássák a többi tagállam rendelkezésére az információk előállításához használt adatokat. A tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy az általuk benyújtott információk tekintetében dolgozzák ki a független audit megfelelő normáit, és mellékeljék az audit elvégzésével kapcsolatos bizonyítékokat. Az audit során meg kell vizsgálni, hogy a gazdasági szereplők által használt rendszerek a pontosság, a megbízhatóság és a csalásbiztonság tekintetében megfelelnek-e az előírásoknak. Értékelni kell továbbá a mintavétel gyakoriságát és módszerét és az adatok megbízhatóságát.
4. A Bizottság dönthet úgy, hogy a Közösség és harmadik országok között kötött kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokkal kinyilvánítja, hogy az említett országokban termelt nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók megfelelnek a 15. cikk (3) vagy (4) bekezdésében szereplő környezeti fenntarthatósági kritériumoknak.
- A Bizottság határozhat úgy, hogy a biomassza termékek termelésével kapcsolatban szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek pontos adatokat tartalmaznak a 15. cikk (2) bekezdése céljaira vagy bizonyítják, hogy a bioüzemanyag szállítmányok megfelelnek a 15. cikk (3) vagy (4) bekezdésében meghatározott környezeti fenntarthatósági kritériumoknak.
- A Bizottság határozhat úgy, hogy az üvegházhatásúgáz-megtakarítás mérésére létrehozott nemzeti, multinacionális vagy nemzetközi rendszerek a 15. cikk (2) bekezdésének céljaira pontos adatokat tartalmaznak.
5. A Bizottság a (4) bekezdés alapján csak akkor fogad el határozatot, ha a szóban forgó megállapodás vagy rendszer megfelel a megbízhatóság, átláthatóság és a független audit tekintetében támasztott megfelelő normáknak. Az üvegházhatásúgáz-

megtakarítás mérésére létrehozott rendszereknek meg kell továbbá felelniük a VII. mellékletben meghatározott módszertani követelményeknek.

6. A (4) bekezdés alapján meghozott határozatokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el. Az ilyen határozatok legfeljebb 5 éves időtartamra érvényesek.
7. Ha egy gazdasági szereplő a (4) bekezdés alapján hozott határozat tárgyát képező megállapodásnak vagy rendszernek megfelelően nyert bizonyítékokat vagy adatokat ajánl fel, a tagállam nem kötelezi az adatszolgáltatót arra, hogy további bizonyítékokkal támassza alá a vonatkozó környezeti fenntarthatósági kritériumnak való megfelelést.
8. Egy tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezése alapján a Bizottság megvizsgálja egy bioüzemanyag vagy más folyékony bio-energiahordozó tekintetében a 15. cikk alkalmazását, és a kérelem beérkezésétől számított hat hónapon belül – a 21. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – határozatot hoz arról, hogy az érintett tagállam a szóban forgó bioüzemanyagot vagy folyékony bio-energiahordozót figyelembe veheti-e a 15. cikk (1) bekezdésében említett célokra.

17. cikk

A bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók üvegházhatást okozó gázokra gyakorolt hatásának kiszámítása

1. A bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók használatával elért, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítást a 15. cikk (2) bekezdésének céljaira a következők szerint kell kiszámítani:
  - (a) a bioüzemanyagok esetében, ahol a bioüzemanyag előállítási módra vonatkozó, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítás alapértelmezett értéke a VII. melléklet A. vagy B. részében került meghatározásra, ennek az alapértelmezett értéknek az alkalmazásával;
  - (b) a VII. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges érték alkalmazásával; vagy
  - (c) a VII. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően a következőképpen kiszámított érték alkalmazásával: az előállítási folyamat egyes lépéseihez kiszámított tényleges értékek és az előállítási folyamat többi lépéséhez a VII. melléklet D. vagy E. részében szereplő diszaggregált alapértelmezett értékek összege.
2. Legkésőbb 2010. március 31-ig a tagállamok jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely tartalmazza az 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ értelmében NUTS 2 szinthez tartozó területükön található azon jogi személyek listáját, amelyek esetében a mezőgazdasági nyersanyag termeléséből származó üvegházhatást okozó jellemző gázkibocsátás várhatóan alacsonyabb lesz az ezen irányelv VII. melléklete D. részének „termelés” címe alatt bejelentett

---

¹⁸ HL L 154., 2003.6.21., 1. o.

kibocsátásoknál vagy megegyezik azzal; a jelentést a lista összeállításához alkalmazott módszer és adatok leírása kíséri. A módszernek figyelembe kell vennie a talaj jellemzőit, az éghajlatot és a várt nyersanyag hozamokat.

3. A bioüzemanyagok vonatkozásában a VII. melléklet A. részében szereplő alapértelmezett értékeket, és a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók vonatkozásában a termelésre megállapított diszaggregált alapértelmezett értékeket csak akkor kell alkalmazni, ha ezek nyersanyagát a következő területek egyikén termelték:

(a) a Közösségen kívül; vagy

(b) a Közösségnek a (2) bekezdésben említett listákban szereplő régióiban.

A fenti két albekezdés egyikének hatálya alá sem tartozó bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók esetében a termeléshez megállapított tényleges értékeket kell alkalmazni.

4. Legkésőbb 2012. december 31-ig a Bizottság jelentést készít a VII. melléklet B. és E. részének becsült jellemző és alapértelmezett értékeiről, különös figyelmet fordítva a közlekedésből és a feldolgozásból származó kibocsátásokra, és szükség esetén dönthet az értékek korrekciójáról. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ilyen intézkedést a 21. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

5. A VII. melléklet kiigazítható a műszaki vagy tudományos fejlődés figyelembevétele érdekében. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ilyen intézkedést a 21. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Az alapértelmezett értékek VII. mellékletben szereplő listájának módosítása vagy kiegészítése során a következő szabályok betartásával kell eljárni:

(a) ha egy tényezőnek a teljes kibocsátáshoz való hozzájárulása kicsi, vagy ha a változás csekély, illetve ha tényleges értékek megállapítása túlságosan költséges volna vagy nehézségekkel járna, az alapértelmezett értékek a normál termelési eljárásokra jellemző alapértelmezett értékek;

(b) minden más esetben az alapértelmezett értékeket nagy óvatossággal kell megállapítani a normál termelési eljárásokhoz képest.

18. cikk

A bioüzemanyagokkal kapcsolatos különös rendelkezések

1. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a lakosság tájékoztatást kapjon a bioüzemanyagok és a más megújuló közlekedési célú üzemanyagok rendelkezésre állásáról. Amennyiben az ásványolaj-származékokhoz hozzákevert bioüzemanyag százalékos aránya meghaladja a 10 térfogatszázalékos határértéket, a tagállamok előírják ennek feltüntetését az értékesítési pontokon.
2. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az V. mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő dízel üzemanyag legkésőbb 2010. december 31-ig

hozzáférhető legyen minden, legalább két dízel üzemanyagot forgalmazó kúttal rendelkező töltőállomáson.

3. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a VI. mellékletben meghatározott előírásoknak megfelelő dízel üzemanyag vagy legalább 5 térfogatszázalék bioüzemanyagot tartalmazó egyéb dízel üzemanyag legkésőbb 2014. december 31-ig hozzáférhető legyen minden, több mint két dízel üzemanyagot forgalmazó kúttal rendelkező töltőállomáson.
4. A gazdasági szereplők vonatkozásában megállapított megújuló energiával kapcsolatos nemzeti kötelezettségeknek való megfelelés megállapításának céljára a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagok hozzájárulását az egyéb bioüzemanyagok hozzájárulásához viszonyítva kétszeresen kell figyelembe venni.

19. cikk

Tagállami jelentéstétel

1. A tagállamok legkésőbb 2011. június 30-ig, majd ezt követően két évente a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása és használata terén elért előrehaladásról szóló jelentést küldenek a Bizottságnak.

A jelentésben szerepelnie kell:

- (a) a megújuló energiaforrásból előállított energia ágazati és teljes részaránya a megelőző két naptári évben és a megújuló energia részarányának növelése érdekében nemzeti szinten megvalósított vagy tervezett intézkedések, figyelembe véve az I. melléklet B. részében szereplő ütemterv-előirányzatot;
- (b) a megújuló energiaforrásból előállított energia előmozdítását szolgáló támogatási rendszerek és egyéb intézkedések bevezetése és működése, és a tagállam nemzeti cselekvési tervében meghatározott intézkedésekhez képest az alkalmazott intézkedésekben bekövetkezett változások;
- (c) adott esetben a tagállamok milyen módon strukturálták támogatási rendszereiket, hogy azokban figyelembe lehessen venni az olyan megújuló energia alkalmazásokat, amelyek a többi hasonló alkalmazáshoz viszonyítva ugyan járulékos előnyökkel rendelkeznek, de költségük is magasabb, beleértve a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagokat;
- (d) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia és a fűtő- és hűtőenergia esetében alkalmazott származási garanciák rendszerének működése és a rendszer megbízhatóságának és csalás elleni védelmének biztosítása érdekében tett lépések;
- (e) a megújuló energiaforrásokból előállított energia fejlődését akadályozó szabályozási és nem szabályozási korlátok megszüntetését célzó közigazgatási eljárások értékelése és javítása terén elért előrehaladás;

- (f) a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia szállításának és elosztásának biztosítása érdekében és a 14. cikk (3) bekezdésében említett költségek viselésével és megosztásával kapcsolatos keret vagy szabályok javítása érdekében tett intézkedések;
  - (g) az energia célú biomassza források rendelkezésre állásának és használatának terén elért fejlődés;
  - (h) a tagállamban a biomassza és a megújuló energiaforrásból előállított energia egyéb formáinak fokozott használatából eredően az árutőzsdei árak és a földhasználat tekintetében bekövetkezett változások;
  - (i) a hulladékból, a maradékanyagokból, a nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagokból és a lignocellulóz-tartalmú anyagokból előállított bioüzemanyagok fejlődése és részaránya;
  - (j) a bioüzemanyag-termelés várható hatása a biológiai sokféleségre, a vízkészletekre, a vízminőségre és a talajminőségre; és
  - (k) a megújuló energiaforrásból előállított energia használatának betudható várható nettó üvegházhatásúgáz-megtakarítás.
2. A bioüzemanyagok használatának betudható várható nettó üvegházhatásúgáz-megtakarítás becsléséhez a tagállamok az (1) bekezdésben említett jelentések céljára felhasználhatják a VII. melléklet A. és B. részében megadott jellemző értékeket.
3. Az első jelentésben a tagállamok kitérnek arra, hogy tervezik-e a következőket:
- (a) a megújuló energiát előállító létesítmények jóváhagyásával, minősítésével és engedélyezésével kapcsolatos kérelmek kezeléséért felelős és a kérelmezők számára segítséget nyújtó egységes közigazgatási szerv létrehozása;
  - (b) a megújuló energiát előállító létesítmények vonatkozásában benyújtott terv- és engedélykérelmek automatikus jóváhagyása, amennyiben az engedélyezésért felelős szerv a kiszabott határidőn belül nem válaszol; és
  - (c) a megújuló energiaforrásból előállított energia kiaknázására alkalmas földrajzi területek feltüntetése a földhasználat-tervezés során és a távfűtés és távhűtés kiépítése céljából.

20. cikk

A Bizottság által végzett nyomokövetés és jelentéstétel

1. A Bizottság nyomoköveti a Közösségben felhasznált bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiatorozók eredetét, az ezek előállítását által a közösségi földhasználatra gyakorolt hatást és az ellátást biztosító főbb harmadik országokat. A nyomokövetés során a tagállamok által a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket, a vonatkozó harmadik országok által benyújtott jelentéseket, illetve a kormányközi szervezetek jelentéseit, a tudományos kutatásokat és minden más releváns információt figyelembe vesznek. A Bizottság ezen kívül nyomoköveti a biomassza energiaelőállítási célú felhasználásával összefüggő árutözsdei árváltozásokat és az élelmezésbiztonságra gyakorolt bármilyen kapcsolódó pozitív vagy negatív hatást
2. A Bizottság párbeszédet és információcserét tart fenn a harmadik országokkal és a bioüzemanyag termelő és fogyasztó szervezetekkel az ezen irányelv bioüzemanyagokra és egyéb folyékony bio-energiatorozókra vonatkozó intézkedéseinek általános végrehajtásáról.
3. A tagállamok által a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentések és az e cikk (1) bekezdésében említett nyomokövetés és elemzés alapján a Bizottság két évente jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé. Az első jelentést 2012-ben kell benyújtani.
4. A bioüzemanyagok használatának betudható üvegházhatásúgáz-megtakarításról szóló jelentésben a Bizottság a tagállamok által bejelentett értékeket veszi figyelembe és mérlegeli, hogy a becslés változna-e és milyen irányban, ha behelyettesítési megközelítés alkalmazásának keretében számba vennék a társtermékeket is.
5. Jelentéseiben a Bizottság a következők elemzésére tér ki:
  - (a) melyek a különböző bioüzemanyagok relatív környezeti előnyei és költségei, milyen hatást gyakorol ezekre a Közösség importpolitikája, milyen ellátásbiztonsági vonatkozások merülnek fel és a hazai termelés és az import közötti kiegyensúlyozott megközelítés milyen módon érhető el;
  - (b) milyen hatással van a bioüzemanyag iránti fokozott kereslet a fenntarthatóságra a Közösségben és a harmadik országokban;
  - (c) milyen hatással van az EU bioüzemanyag politikája az exportáló országokban az élelmiszerek rendelkezésre állására, a fejlődő országok lakossága meg tudja-e fizetni az élelmiszereket és milyen szélesebb értelemben vett fejlesztési vonatkozások fedezhetők fel; és
  - (d) a biomassza iránti fokozott kereslet milyen hatást gyakorol a biomasszát felhasználó ágazatokra.

Adott esetben a Bizottság korrekciós intézkedéseket javasol.

21. cikk
Bizottság

1. A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.
2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.
3. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)-(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

22. cikk
Módosítások és hatályon kívül helyezés

1. A 2001/77/EK irányelv 2. cikkét, 3. cikkének (2) bekezdését és 4–8. cikkét 2010. április 1-jei hatállyal el kell hagyni.
2. A 2003/30/EK irányelv 2. cikkét, 3. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését és 5. és 6. cikkét 2010. április 1-jei hatállyal el kell hagyni.
3. A 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv 2012. január 1-jétől hatályát veszti.

23. cikk
Átültetés a nemzeti jogba

1. A tagállamok legkésőbb 2010. március 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

24. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

25. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. melléklet – Nemzeti átfogó célkitűzések a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2020. évi végső energiafogyasztásban képviselt részarányára

A. Nemzeti átfogó célkitűzések

	A megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2005. évi végső energiafogyasztásban képviselt részaránya (S₂₀₀₅)	Célkitűzés a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a 2020. évi végső energiafogyasztásban képviselt részarányára (S₂₀₂₀)
Belgium	2.2%	13%
Bulgária	9.4%	16%
Cseh Köztársaság	6.1%	13%
Dánia	17.0%	30%
Németország	5.8%	18%
Észtország	18.0%	25%
Írország	3.1%	16%
Görögország	6.9%	18%
Spanyolország	8.7%	20%
Franciaország	10.3%	23%
Olaszország	5.2%	17%
Ciprus	2.9%	13%
Lettország	34.9%	42%
Litvánia	15.0%	23%
Luxembourg	0.9%	11%
Magyarország	4.3%	13%
Málta	0.0%	10%
Hollandia	2.4%	14%
Ausztria	23.3%	34%
Lengyelország	7.2%	15%
Portugália	20.5%	31%
Románia	17.8%	24%
Szlovénia	16.0%	25%
Szlovák Köztársaság	6.7%	14%
Finnország	28.5%	38%
Svédország	39.8%	49%
Egyesült Királyság	1.3%	15%

B. Ütemterv-előirányzat

A 3. cikk (2) bekezdésében említett ütemterv-előirányzatnak a megújuló energiaforrásokból előállított energia tekintetében a következő részarányokat kell betartania:

$S_{2005} + 0,25 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2011–2012 közötti kétéves időszakban;

$S_{2005} + 0,35 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2013–2014 közötti kétéves időszakban;

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2015–2016 közötti kétéves időszakban; és

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, átlagosan a 2017–2018 közötti kétéves időszakban;

ahol:

S_{2005} = részarány az adott tagállam esetében 2005-ben a táblázat A. részében feltüntetettek szerint,

és

S_{2020} = részarány az adott tagállam esetében 2020-ban a táblázat A. részében feltüntetettek szerint.

II. melléklet – Normalizálási szabály a vízenergiával termelt villamos energia elszámolásához

A következő szabályt kell alkalmazni az egy adott tagállamban vízenergiával termelt villamos energia elszámolásához:

$$Q_{N(norm)} = C_N * \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

ahol:

N = referencia év;

$Q_{N(norm)}$ = a tagállam összes vízerőműve által az N évben megtermelt, elszámolási célokra normalizált villamos energia;

Q_i = az i évben a tagállam összes erőműve által ténylegesen megtermelt villamos energia mennyisége GWh-ban kifejezve;

C_i = a tagállam valamennyi erőművének összes beépített kapacitása az i évben MW-ban kifejezve.

III. melléklet – A közlekedési célú üzemanyagok energiataralma

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve(alsó fűtőérték, MJ/l)
Bioetanol (biomasszából előállított etanol)	27	21
Bio-ETBE (etil-terc-butiléter bioetanol-alapon előállítva)	36 (ebből 37% megújuló energiaforrásból)	27 (ebből 37% megújuló energiaforrásból)
Biometanol (biomasszából előállított, bioüzemanyagként felhasználható metanol)	20	16
Bio-MTBE (metil-terc-butiléter biometanol-alapon előállítva)	35 (ebből 22% megújuló energiaforrásból)	26 (ebből 22% megújuló energiaforrásból)
Bio-DME (biomasszából előállított, bioüzemanyagként felhasználható dimetiléter)	28	19
Bio-TAEE (tercier-amil-etil-éter bioetanol-alapon előállítva)	38 (ebből 29% megújuló energiaforrásból)	29 (ebből 29% megújuló energiaforrásból)
Biobutanol (biomasszából előállított, bioüzemanyagként felhasználható butanol)	33	27
Biodízel (növényi vagy állati eredetű olajból előállított, dízelüzemanyag minőségű, bioüzemanyagként felhasználható metilészter)	37	33
Fischer-Tropsch dízel (biomasszából előállított szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék)	44	34
Hidrogénnel kezelt növényi olaj (termokémiai úton hidrogénnel kezelt növényi olaj)	44	34
Tiszta növényi olaj (sajtolással, extrahálással, illetve hasonló eljárásokkal olajos magvakból nyert nyers vagy finomított, de kémiaiilag változatlan állapotú olaj, ha az alkalmas az adott motortípusokhoz, és teljesülnek a vonatkozó kibocsátási előírások)	37	34
Biogáz (gáznemű üzemanyag, melyet biomasszából és/vagy hulladékok biológiailag lebomló részéből állítanak elő, amelyből tisztítás útján földgázminőség érhető el, és bioüzemanyagként felhasználható, továbbá a fagáz)	50	-
Benzin	43	32
Dízel	43	36

IV. melléklet – Az üzembe helyezők képzése

A 13. cikk (3) bekezdésében említett kritériumok a következők:

1. A képzési eljárás átlátható és azt a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szerv pontosan meghatározta.
2. A biomassza, a hőszivattyú, a fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia rendszerek üzembe helyezői akkreditált képzési programok keretében vagy akkreditált oktatótól szerezhetnek képzést.
3. A képzési program vagy az oktató akkreditációját a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szervek végzik. Az akkreditációt végző szerv biztosítja, hogy az oktató által kínált képzési program folyamatos, és az egész régióban, illetve országban hozzáférhető. Az oktató a gyakorlati képzés biztosításához rendelkezik a megfelelő műszaki eszközökkel, beleértve a laboratóriumi felszereléseket vagy annak megfelelő eszközöket. Az oktató az alapképzésen kívül aktuális témaköröket – beleértve az új technológiákat is – bemutató, rövidebb továbbképző tanfolyamokat is biztosít, lehetővé téve az üzembehelyezéssel kapcsolatos élethosszig tartó tanulást. A képzést biztosíthatják a berendezések vagy rendszerek gyártói, illetve intézetek vagy egyesületek.
4. Az akkreditált képzési programokon a munkatapasztalattal rendelkező olyan üzembe helyezők vehetnek részt, akik már elvégezték vagy éppen végzik a következő típusú képzések valamelyikét:
  - a) a biomassza-bojlerek és -tűzhelyek üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő, a csővezeték-szerelő, fűtéstechnikai mérnök vagy fürdőszoba-berendezés technikus és fűtő- vagy hűtőberendezés technikus szakképzés.
  - b) a hőszivattyúk üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő vagy hűtőgépész mérnök szakképzés és az alapvető elektronikai és vízvezeték-szerelési ismeretek (cső vágása, csőillesztékek forrasztása, csőillesztékek ragasztása, szigetelés, szerelvények tömítése, szivárgástervezés és fűtő- vagy hűtőrendszerek telepítése);
  - c) a fotovoltaikus napenergia vagy a termikus napenergia rendszerek üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő vagy villanszerelő szakképzés és a vízvezeték-szerelési, elektronikai és tetőfedési ismeretek, beleértve a csőillesztékek forrasztását, a csőillesztékek ragasztását, a szerelvények tömítését, a vízvezeték-szivárgás tesztelését, a vezetékek bekötését, az alapvető tetőfedő anyagok ismeretét és az illesztések bevonására és a tömítésre alkalmazott módszerek ismeretét is; vagy
  - d) szakképzési rendszer, amelynek keretében az üzembe helyező elsajátítja a megfelelő ismereteket az a), b) vagy c) pontban említett szakismeretek három évig tartó oktatásának megfelelő szinten, beleértve mind az elméleti, mind a gyakorlati ismereteket.

5. Az üzembe helyező szakképesítésével záruló képzés elméleti és gyakorlati részből áll. A képzés elvégzése után az üzembe helyező rendelkezik az adott berendezések és rendszerek telepítéséhez szükséges ismeretekkel, meg tud felelni a fogyasztó teljesítménnyel és megbízhatósággal kapcsolatos elvárásainak, minőségi szakmunkát végez és betart minden hatályos törvényt és szabványt, beleértve az energiával és az ökocímekével kapcsolatos törvényeket és szabványokat is.
6. A biomassza-bojlerok és -tűzhelyek üzembe helyezőinek szánt képzés elméleti részében ki kell térni a biomassza piaci helyzetére, az ökológiai vonatkozásokra, a biomasszából előállított üzemanyagokra, a logisztikai vonatkozásokra, az építési törvényre, a tűzvédelemre, a támogatásokra, az égetési technikákra, a gyűjtési rendszerekre, az optimális hidraulikai megoldásokra, a költségek és a gazdaságosság összehasonlítására, valamint a biomassza-bojlerok és -tűzhelyek tervezésére, telepítésére és karbantartására. A képzés keretében a szerelők elsajátítják a biomassza technológiákkal és a biomasszából előállított tüzelőanyagokkal (például pellet) kapcsolatos európai szabványokra és a biomasszával kapcsolatos nemzeti és európai jogszabályokra vonatkozó ismereteket.
7. A hőszivattyúk üzembe helyezőinek szóló képzés elméleti részében ki kell térni a következőkre: a hőszivattyúk piaci helyzete, geotermikus erőforrások és a különböző régiók talajhőmérséklete, a talaj és a kőzet hővezető képességének meghatározása, logisztikai kérdések, az építési törvény, a geotermikus erőforrások felhasználásának szabályai, a hőszivattyúk egyes épületekben való használatának megvalósíthatósága és a legmegfelelőbb hőszivattyú rendszer kiválasztása, illetve az ezekkel kapcsolatos műszaki előírások ismerete, biztonsági kérdések, légszűrés, a hőforrással való összekapcsolás és a rendszer telepítésének megfelelő helye. A képzés keretében továbbá alapos ismereteket kell nyújtani a hőszivattyúkkal kapcsolatos európai szabványokról és a vonatkozó nemzeti és európai jogszabályokról. Az üzembe helyezőnek az alábbi főbb ismeretekről kell számot adnia:
  - a) a hőszivattyúk fizikai és működési elvének alapfokú ismerete, beleértve a hőszivattyú-kör jellemzőinek ismeretét is: a hőnyelő alacsony hőmérséklete, a hőforrás magas hőmérséklete és a rendszer hatékonysága közötti összefüggés, a fűtési hatásfok (COP) és a szezonális teljesítmény faktor (SPF) meghatározása;
  - b) a hőszivattyú-kör alkotóelemeinek és azok funkciójának ismerete, beleértve a kompresszort, az expanziós szelepet, az elpárologtatót, a kondenzátort, a szerelvényeket és fittingeket, a kenőolajat, a hűtőközeget, a túlhevítést és a túlűtést és a hőszivattyús hűtési lehetőségeket;
  - c) a jellemző beszerelési helyzeteknek megfelelő komponensek kiválasztása és azok méretezése, beleértve a különböző épületekre jellemző hőterhelés-értékek meghatározását, illetve az energiafogyasztás alapján a melegvíz előállítás jellemző értékeinek meghatározását, a hőszivattyú kapacitásának meghatározását a melegvíz előállításához szükséges hőterheléshez, az épület tárolási kapacitásához és a rendelkezése álló megszakítható áramhoz képest; a kiegyenlítő tartályként szolgáló komponensek és a tartály térfogatának meghatározása és egy második fűtési rendszer beépítési lehetőségének mérlegelése;

8. A fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia rendszerek üzembe helyezői esetében a képzés elméleti része a következőket érinti: a napenergiát hasznosító termékek piaci helyzete, ökológiai vonatkozások, összetevők, a napenergiával működő rendszerek jellemzői és méretezése, a megfelelő rendszerek kiválasztása és a rendszerösszetevők méretezése, a hőigény meghatározása, logisztikai vonatkozások, az építési törvény, tűzvédelem, támogatások, a költségek és a gazdaságosság összehasonlítása és a fotovoltaikus napenergiával és a termikus napenergiával működő berendezések tervezése, telepítése és karbantartása. A képzés keretében a szerelők ismereteket szereznek a vonatkozó technológiákkal kapcsolatos európai szabványokról, a Solar Keymark tanúsítványról és a területtel kapcsolatos nemzeti és európai jogszabályokról. Az üzembe helyezőknek az alábbi ismeretekről kell számot adnia:
- a) a szükséges szerszámok és berendezések alkalmazásával képes a biztonságos munkavégzésre, betartja a biztonsági előírásokat és szabványokat és felismeri a napenergiával működő berendezésekkel összefüggésben kialakuló vízvezeték-szerelési, villanszerelési és egyéb kockázatokat;
  - b) képes az aktív és a passzív rendszerek és azok összetevőinek meghatározására, beleértve a mechanikai tervezési feladatokat, valamint képes meghatározni az összetevők megfelelő helyét, a rendszer felépítését és konfigurációját;
  - c) képes meghatározni a telepítésre alkalmas területet, a fotovoltaikus napenergiát felhasználó rendszer és a napenergiával működő vízmelegítő tájolását és dőlésszögét, figyelembe véve az árnyékolódást, a napsugárzásnak való kitettséget, a szerkezeti integritást, az adott épület vagy éghajlat adottságainak való megfelelést, valamint ki tudja választani az egyes tetőtípusoknak megfelelő telepítési módszereket és képes meghatározni a telepítéshez szükséges berendezéseket (balance of system);
  - d) különösen a fotovoltaikus napenergia rendszerek esetében, képes adaptálni a villamossági terveket, beleértve a névleges áram meghatározását, minden áramkörhöz képes kiválasztani a megfelelő vezetéktypust és teljesítményt, minden kapcsolódó berendezéshez és alrendszerhez képes meghatározni a megfelelő méretet, a teljesítményt és a helyet, és ki tudja választani a megfelelő összekapcsolási pontot.
9. A tanfolyamot vizsga zárja, a vizsgát sikerrel teljesítők szakképesítésről szóló bizonyítványt kapnak. A vizsga keretében egy biomassza-bojler vagy -tűzhely, hőszivattyú, fotovoltaikus napenergia vagy termikus napenergia rendszer telepítésének gyakorlati értékelésére kerül sor.
10. Az üzembe helyezői képesítés érvényessége időben korlátozott, a képesítő bizonyítvány érvényességének meghosszabbítására egy továbbképző tanfolyam elvégzése után van lehetőség.

V. melléklet – A 7% biodízelt tartalmazó dízel-keverékre vonatkozó előírás

Paraméter	Mértékegységek	Határértékek	
		Minimum	Maximum
Mért cetánszám		51	-
Számított cetánszám		46	-
Sűrűség 15°C-on	kg/m ³	820	845
Policiklusos aromás szénhidrogének	tömeg %	-	8
Kéntartalom	mg/kg	-	10
Lobbanáspont	°C	>55	-
Kokszolási maradék a 10%-os lepárlási maradékból	%	-	0.3
Hamutartalom	mg/kg	-	0.01
Víztartalom	mg/kg	-	200
Összes szennyeződés	mg/kg	-	24
Rézlemez-korrózió (3 óra -50°C)	fokozat	1. osztály	
Kenőképeség EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinematikai viszkozitás 40°C-on	mm ² /s	2	4.5
Desztilláció 250°C-on	% visszanyerés	-	<65
	% visszanyerés 350°C-on	85	-
	A 95%-os visszanyerés hőmérséklete	°C	360
Zsírsv-metil-észter (FAME) tartalom EN14078	%	0	7
Zavarosodási pont	°C	Hiv. nemzeti szabvány	
Hidegszűrhetőségi határhőmérséklet	°C	Hiv. nemzeti szabvány	
Oxidációs stabilitás - EN14112	óra	20	-
Oxidációs stabilitás ASTM D2274 115°C-on	g/m ³	25	
Adalékolás a stabilitás fokozására	1000ppm BHT-nak megfelelő antioxidáns		

VI. melléklet – A 10% biodizelt tartalmazó dízel-keverékre vonatkozó előírás

Paraméter	Mértékegységek	Határértékek	
		Minimum	Maximum
Mért cetánszám		51	-
Számított cetánszám		46	-
Sűrűség 15°C-on	kg/m ³	820	845
Policiklusos aromás szénhidrogének	tömeg %	-	8
Kéntartalom	mg/kg	-	10
Lobbanáspont	°C	>55	-
Kokszolási maradék a 10%-os lepárlási maradékból	%	-	0.3
Hamutartalom	mg/kg	-	0.01
Víztartalom	mg/kg	-	200
Összes szennyeződés	mg/kg	-	24
Rézlemez-korrózió (3 óra -50°C)	fokozat	1a. osztály	
Kenőképeség EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinematikai viszkozitás 40°C-on	mm ² /s	2	4.5
Desztilláció 250°C-on	% visszanyerés	-	<65
	% visszanyerés 350°C-on	85	-
	A 95%-os visszanyerés hőmérséklete	°C	360
	Zsírsvav-metil-észter (FAME) tartalom EN14078	%	5
Zavarosodási pont	°C	Hiv. nemzeti szabvány	
Hidegsűrhetőségi határhőmérséklet	°C	Hiv. nemzeti szabvány	
Foszfortartalom	mg/kg	-	0.2
Savszám	mg		
	KOH/g	-	0.05
Peroxidszám EN ISO 3960		-	20
Oxidációs stabilitás - EN14112	óra	20	-
Oxidációs stabilitás ASTM D2274 115°C-on	g/m ³		25
Savszám-változás	mg		
	KOH/g		0.12
Fúvóka eltömődés	Detergens hatású adalékkompozíciók		
Adalékolás a stabilitás fokozására	1000ppm BHT-nak megfelelő antioxidáns		

VII. melléklet – Szabályok a bioüzemanyagok, az egyéb folyékony bio-energiahordozók és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által az üvegházhatást okozó gázokra gyakorolt hatás kiszámításához

A. Jellemző és alapértelmezett értékek a bioüzemanyagok esetében ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

bioüzemanyag előállítási mód	az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítás jellemző értéke	az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítás alapértelmezett értéke
cukorrépa-etanol	48%	35%
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	21%	0%
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kogenerációs erőműben)	21%	0%
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	45%	33%
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	54%	45%
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	69%	67%
a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	56%	49%
cukornád-etanol	74%	74%
az ETBE (etil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
a TAAE (tercier-amil-etil-éter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	44%	36%
napraforgó-biodízel	58%	51%
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	32%	16%
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során nem jut a levegőbe metán az olajsajtolóban)	57%	51%
zöldség hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	83%	77%
Hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	49%	45%
Hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	65%	60%
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	38%	24%
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során nem jut a levegőbe metán az olajsajtolóban)	63%	60%
tiszta növényi olaj repceből	57%	55%
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	81%	75%
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	86%	83%
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	88%	85%

B. Becsült jellemző és alapértelmezett értékek az olyan jövőbeli bioüzemanyagok esetében, amelyek 2008 januárjában nincsenek jelen a piacon vagy csak elhanyagolható mennyiségben vannak jelen, ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

bioüzemanyag előállítási mód	az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítás jellemző értéke	az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítás alapértelmezett értéke
búzaszalma-etanol	87%	85%
hulladékfa-etanol	80%	74%
termesztettfa-etanol	76%	70%
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	95%	95%
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	93%	93%
hulladékfa-DME (dimetil-éter)	95%	95%
termesztettfa-DME (dimetil-éter)	92%	92%
hulladékfa-metanol	94%	94%
termesztettfa-metanol	91%	91%
az MTBE (metil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	A metanol előállítási módéval megegyező	

C. Módszertan

1. A közlekedési célú üzemanyagok, a biüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozordozók előállítása és használata által kiváltott üvegházhatást okozó gázkibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

ahol:

E = az üzemanyag használata során keletkező összes kibocsátás;

e_{ec} = a nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátások;

e_l = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások;

e_p = a feldolgozás során keletkező kibocsátások;

e_{td} = a szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátások;

e_u = a használt üzemanyagból eredő kibocsátások;

e_{ccs} = a szén megkötéséből és tárolásából eredő kibocsátás-megtakarítások;

e_{ccr} = a szén megkötéséből és helyettesítéséből eredő kibocsátás-megtakarítások; és

e_{ee} = a kogenerációból származó villamosenergia-többletből eredő kibocsátás-megtakarítások.

A gépek és berendezések gyártása során keletkező kibocsátásokat nem kell figyelembe venni.

2. Az üzemanyagokból eredő üvegházhatást okozó gázkibocsátást, E , az egy MJ üzemanyagra jutó CO₂ grammjának egyenértékében kell kifejezni, gCO_{2eq}/MJ.
3. A 2. pont alóli kivételként a közlekedési célú üzemanyagok esetében a gCO_{2eq}/MJ-ban kiszámított értékeket ki lehet igazítani a hasznos üzem tekintetében az üzemanyagok között tapasztalható különbségek figyelembevétele érdekében, km/MJ-ban kifejezve. Ilyen kiigazításokra csak akkor van lehetőség, ha a hasznos üzem tekintetében fennálló különbségeket bizonyítékokkal alátámasztják.
4. A bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozordozók használatából eredő, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítást a következők szerint kell kiszámítani:

$$MEGTAKARÍTÁS = (E_F - E_B) / E_F,$$

ahol:

E_B = a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiáhozozók használatából eredő összes kibocsátás; és

E_F = a fosszilisüzemanyag-komparátor használatából eredő összes kibocsátás.

5. Az 1. pont alkalmazásában a CO₂, N₂O és CH₄ üvegházhatást okozó gázokat kell figyelembe venni. A CO₂ egyenérték kiszámításához a fent említett gázokat a következő értékekkel kell figyelembe venni:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. A nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátásokba, e_{ec} , beletartoznak a kinyerési vagy a mezőgazdasági termelési eljárás során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a szén-dioxid megkötést nem kell figyelembe venni. Az olajkitermelést kísérő fáklyázásból származó üvegházhatást okozó gázkibocsátásnak a világ bármely pontján bekövetkező bizonyított csökkenését le kell vonni. A termelésből eredő kibocsátásokra vonatkozó, a tényleges értékek használatának alternatíváját jelentő becslések levezethetők az alapértelmezett értékek kiszámításánál figyelembe vett földrajzi területeknél kisebb területekre kiszámított átlagokból.

7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások, e_l , kiszámításához az összes kibocsátásokat egyenlően el kell osztani 20 évre. Az ilyen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

ahol:

e_l = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (a bioüzemanyagból származó energia egy egységére jutó CO₂-egyenérték tömegként számítva);

CS_R = a referencia földhasználatához hozzárendelt területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tömegében mérve, beleértve a talajt és a vegetációt is). A referencia földhasználat a 2008 januárjában vagy a nyersanyag előállítása előtt 20 évvel aktuális földhasználat, bármelyik is a későbbi;

CS_A = az aktuális földhasználathoz hozzárendelt területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tömegében mérve, beleértve a talajt és a vegetációt is);

MW_{CO_2} = a CO_2 molekuláris tömege = 44,010 g/mol;

MW_C = a szén molekuláris tömege = 12,011 g/mol; és

P = a növény produktivitása (a bioüzemanyagokból és egyéb folyékony bio-energiahordozókból egységnyi területen évente előállított energia)

8. A 7. pont alkalmazásában a következő értékek használhatók a CS_R és a CS esetében.

földhasználat	szénkészlet (tonna szén hektáronként)
olajpálma-ültetvény	189
állandó gyepterület, azaz szabad legelő és rét, amelyeken legalább 5 éve gyepterületre jellemző vegetáció él és azt legeltetési célra használják, valamint nem erdős terület	181
erdővel kis mértékben borított terület (nem összefüggő erdővel borított terület)	181
szántóföld (beleértve a nem állandó gyepterületet; a fán termő olajmagvas ültetvényeket; a 796/2004/EK bizottsági rendelet ¹⁹ 2. cikke (1) bekezdésének alapján területpihentetés alatti földterület és a korábban trópusi erdőnek minősülő földterület, ahol az erdőt 2008 januárja előtt kiirtották és 2008 januárjában elhagyott terület besorolása volt)	82
sivatag és félsivatag	44

Alternatív lehetőségként a tényleges értékek használhatók a CS_R és a CS_A esetében.

A P kiszámításához a következő értékek használhatók fel:

bioüzemanyag vagy egyéb folyékony bio- energiahordoz ó növények	bioüzemanyag vagy egyéb folyékony bio- energiahordozó hozam (tonna olajjegyénérték hektáronként)
fán termő olajos magvak	1.5
olajpálma	4.0

Alternatív lehetőségként használhatók a tényleges értékek.

9. A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba, e_p , beletartoznak a feldolgozás során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a feldolgozáshoz használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállításánál keletkező kibocsátások.

A nem az üzemanyag-előállító üzemben előállított villamosenergia-fogyasztás elszámolásához ennek a villamos energiának az előállítására és elosztására jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás-intenzitást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az egy meghatározott régióban a villamos energia előállítására és elosztására jellemző átlagos kibocsátási intenzitással. E szabály alól az alábbi kivételeket lehet tenni:

¹⁹ A Bizottság 796/2004/EK rendelete (2004. április 21.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, (HL L 141., 2004.4.30., p. 18).

- a) a termelők átlagértéket is alkalmazhatnak egy egyedi villamosenergia-előállító üzem esetében az ebben az üzemben megtermelt villamos energiára, ha ez az üzem nem csatlakozik a villamos energia távvezeték-hálózatához;
  - b) a termelők nulla kibocsátási intenzitást írhatnak jóvá minden MWh olyan elfogyasztott villamos energia után, amelynek vonatkozásában a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjában szereplő rendelkezéseknek megfelelően egy illetékes szervre átruházzák a származási garanciát.
10. A szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátásokba, e_{id} , beletartoznak a nyersanyagok és a félkész anyagok szállítása és tárolása során keletkező kibocsátások és a késztermékek tárolása és elosztása során keletkező kibocsátások.
  11. A használt üzemanyagból eredő kibocsátásokat, e_u , a bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók esetében nullának kell tekinteni.
  12. A szén megkötéséből és tárolásából eredő kibocsátás-megtakarításokba, e_{ccs} , csak azok a kibocsátott CO₂ megkötésével és tárolásával elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek közvetlenül összefüggnek az üzemanyag kinyerésével, szállításával, feldolgozásával és elosztásával.
  13. A szén megkötéséből és helyettesítéséből eredő kibocsátás-megtakarításokba, e_{ccr} , csak az olyan CO₂ megkötéssel elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén biomassa eredetű és azt a fosszilis CO₂ helyettesítésére használják kereskedelmi termékekben és szolgáltatásokban.
  14. A kogenerációból származó villamosenergia-többletből eredő kibocsátás-megtakarításokat, e_{ee} , csak az olyan üzemanyag-előállító rendszerek által termelt többlet villamos energia vonatkozásában lehet figyelembe venni, amelyek kogenerációs elven működnek, kivéve, ha a kogenerációhoz használt üzemanyag a mezőgazdasági növény maradványon kívüli társtermék. Ennek a többlet villamos energiának az elszámolásához a kogenerációs egység méretét úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az ahhoz szükséges minimális mérettel, hogy a kogenerációs egység szolgáltatni tudja az üzemanyag termeléshez szükséges hőt. Az ezzel a többlet villamos energiával összefüggésben keletkező, az üvegházhatású gázok kibocsátásában jelentkező megtakarítást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik azzal a mennyiségű üvegházhatást okozó gázzal, amelyet megegyező mennyiségű villamos energiának a kogenerációs egységben használttal azonos üzemanyaggal történő előállítása során bocsátanak ki.
  15. Ha az üzemanyag-előállítási eljárás kombinálva állítja elő azt az üzemanyagot, amelynek vonatkozásában a kibocsátást számítják és egy vagy több egyéb terméket („társtermékek”), akkor az üvegházhatást okozó gázkibocsátást meg kell osztani az üzemanyag vagy annak köztes terméke és a társtermékek között azok energiatartalmának arányában (ez utóbbit a villamos energián kívüli társtermékek esetében az alsó fűtőértéken kell meghatározni).

16. A 15. pontban említett számítás alkalmazásában a szétosztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_l$ + az e_p , e_{id} és e_{ee} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésében kerül sor, amikor a társtermékeket állítják elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyag termékhez kiosztottak.

A bioüzemanyagok és egyéb folyékony bio-energiahordozók esetében minden társterméket, beleértve a 14. pont hatálya alá nem tartozó villamos energiát is, e számításhoz figyelembe kell venni, kivéve a mezőgazdasági növényi maradványokat, ideértve a szalmát, a kipréselt cukornádat, a héjakat, a kukoricacsöveket és a dióhéjat. A negatív energiatartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

A hulladékokat, a mezőgazdasági növény maradványokat, beleértve a szalmát, a kipréselt cukornádat, a héjakat, a kukoricacsöveket és a dióhéjat, és a nem bioüzemanyag feldolgozó sorokról származó olyan maradékokat, amelyeknek nincs potenciális élelmiszer- vagy takarmánycélú felhasználási módja, az életciklus alatti üvegházhatást okozó gázkibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig.

A finomítóknál előállított üzemanyagok esetében a 15. pontban említett számítás alkalmazásában az elemzés egysége a finomító.

17. A bioüzemanyagok esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a legutóbbi rendelkezésre álló tényleges átlagos kibocsátás a Közösségben elfogyasztott benzín és dízel tekintetében a [98/70/EK irányelv] értelmében jelentettek szerint. Ha nem áll rendelkezésre adat a 83,8 gCO_{2eq}/MJ értéket kell alkalmazni.

A villamosenergia-termelésre használt folyékony bio-energiahordozók esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a következő: 91 gCO_{2eq}/MJ.

A hőtermelésre használt folyékony bio-energiahordozók esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a következő: 77 gCO_{2eq}/MJ.

A kogenerációra használt folyékony bio-energiahordozók esetében a 4. pontban említett számítás alkalmazásában a fosszilis üzemanyag komparátor E_F a következő: 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Diszaggregált értékek a bioüzemanyagokhoz és a folyékony bio-energiához

Termelés: „ e_{ec} ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	13	13
búza-etanol	19	19
a Közösségben előállított kukorica-etanol	20	20
cukornád-etanol	13	13
az ETBE (etil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
a TAAE (tercier-amil-etil-éter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	30	30
napraforgó-biodízel	18	18
pálmaolaj-biodízel	18	18
zöldség hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	0	0
Hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	31	31
Hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	19	19
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	19	19
tiszta növényi olaj repceből	32	32
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	0	0
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	0	0
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	0	0

Feldolgozás (beleértve a villamosenergia-többletet is) „ $e_p - e_{ee}$ ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
cukorrépa-etanol	27	38
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	45	63
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kogenerációs erőműben)	45	63
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	25	35
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	18	25
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	5	7

a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	15	21
cukornád-etanol	1	1
az ETBE (etil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
a TAE (tercier-amil-etil-éter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	15	22
napraforgó-biodízel	15	22
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	33	47
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során nem jut a levegőbe metán az olajsajtolóban)	13	18
zöldség hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	13	18
Hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	10	14
Hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	10	14
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	28	40
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során nem jut a levegőbe metán az olajsajtolóban)	7	10
tiszta növényi olaj repceből	4	5
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	13	18
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	7	9
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	7	9

Szállítás és elosztás: „*e_{id}*” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gáz kibocsátás (gCO_{2eq}/MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gáz kibocsátás (gCO_{2eq}/MJ)
cukorrépa-etanol	3	3
búza-etanol	2	2
a Közösségben előállított kukorica-etanol	2	2
cukornád-etanol	8	8
az ETBE (etil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
a TAE (tercier-amil-etil-éter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	1	1
napraforgó-biodízel	1	1
pálmaolaj-biodízel	5	5
zöldség hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	1	1
Hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	1	1
Hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	1	1
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	5	5

tiszta növényi olaj repceből	1	1
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	3	3
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	5	5
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	4	4

Összesen

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO_{2eq}/MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO_{2eq}/MJ)
cukorrépa-etanol	43	54
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag megjelölése nélkül)	66	84
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kogenerációs erőműben)	66	84
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	46	56
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	39	46
búza-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag szalma kogenerációs erőműben)	26	28
a Közösségben előállított kukorica-etanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kogenerációs erőműben)	37	43
cukornád-etanol	21	22
az ETBE (etil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
a TAAE (tercier-amil-etil-éter) megújuló energiaforrásokból előállított része	Az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	47	53
napraforgó-biodízel	35	41
pálmaolaj-biodízel (meg nem határozott eljárás)	57	70
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során nem jut a levegőbe metán az olajsajtolóban)	36	41
zöldség hulladékból vagy állati eredetű olajokból előállított biodízel	14	19
Hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	42	46
Hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	30	34
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (meg nem határozott eljárás)	52	63
Hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során nem jut a levegőbe metán az olajsajtolóban)	31	34
tiszta növényi olaj repceből	36	38
biogáz organikus háztartási hulladékból sűrített földgázként	16	21
biogáz nedves trágyából sűrített földgázként	12	14
biogáz száraz trágyából sűrített földgázként	10	13

E. Becsült diszaggregált értékek az olyan jövőbeli bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók esetében, amelyek 2008 januárjában nincsenek jelen a piacon vagy csak elhanyagolható mennyiségben vannak jelen

Termelés: „ e_{ec} ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	3	3
hulladékfa-etanol	1	1
termesztettfa-etanol	6	6
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	1	1
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	4	4
hulladékfa-DME (dimetil-éter)	1	1
termesztettfa-DME (dimetil-éter)	5	5
hulladékfa-metanol	1	1
termesztettfa-metanol	5	5
az MTBE (metil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	A metanol előállítási módéval megegyező	

Feldolgozás (beleértve a villamosenergia-többletet is) „ $e_p - e_{ec}$ ” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	5	7
faetanol	12	17
fa alapú Fischer-Tropsch dízel	0	0
fa-DME (dimetil-éter)	0	0
fametanol	0	0
az MTBE (metil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	A metanol előállítási módéval megegyező	

Szállítás és elosztás: „*e_{td}*” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	2	2
hulladékfa-etanol	4	4
termesztettfa-etanol	2	2
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	3	3
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	2	2
hulladékfa-DME (dimetil-éter)	4	4
termesztettfa-DME (dimetil-éter)	2	2
hulladékfa-metanol	4	4
termesztettfa-metanol	2	2
az MTBE (metil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	A metanol előállítási módéval megegyező	

Összesen

bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Jellemző üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)	Alapértelmezett üvegházhatást okozó gázkibocsátás (gCO _{2eq} /MJ)
búzaszalma-etanol	11	13
hulladékfa-etanol	17	22
termesztettfa-etanol	20	25
hulladékfa alapú Fischer-Tropsch dízel	4	4
termesztettfa alapú Fischer-Tropsch dízel	6	6
hulladékfa-DME (dimetil-éter)	5	5
termesztettfa-DME (dimetil-éter)	7	7
hulladékfa-metanol	5	5
termesztettfa-metanol	7	7
az MTBE (metil-terc-butiléter) megújuló energiaforrásokból előállított része	A metanol előállítási módéval megegyező	